

Sygn. akt II K 185/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Patrycja Burzak, Tomasz Figat, Aneta Cegielka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie Tomasza Rybaka, Roberta Sobczaka, Adama Karbowskiemu, Ludmiły Amielańczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2018 roku, 17 grudnia 2018 roku, 14 stycznia 2019 roku, 18 lutego 2019 roku, 18 marca 2019 roku, 1 kwietnia 2019 roku, 24 maja 2019 roku, 7 października 2019 roku, 25 października 2019 roku, 31 października 2019 roku, 18 grudnia 2019 roku, 11 lutego 2021 roku, 6 września 2021 roku, 27 września 2021 roku, 1 lutego 2022 roku w W.

przeciwko **P. T. (1)**, synowi J. i M. z domu T., urodzonemu (...) w W.,

oskarżonemu o to, że:

1. w okresie od 2000 roku do 2001 roku w W., działał wspólnie z M. Ł. (1), R. P., B. G. w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw gospodarczych polegających m.in. na wyłudzeniach kredytowych, oszustwach bankowych, fałszowaniu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

2. w miesiącu czerwcu 2000 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. P. i M. Ł. (1), kierował czynem zabronionym K. Ż. w ten sposób, iż namówił K. Ż. do zaciągnięcia kredytu na zakup motocykla oraz przekazał podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy i poręczyciela w celu uzyskania kredytu na zakup motocykla marki H. (...), na podstawie której oraz w wyniku czego, posługując się podrobionymi zaświadczeniami o zatrudnieniu w firmie (...), wprowadzając uprzednio w błąd co do sytuacji finansowej podpisał w dniu 23 czerwca 2000 roku umowę na motocykla w kwocie 35.500 zł, którą podzielił się z M. Ł. i R. B., czym wprowadził pracowników (...) SA Oddział w C. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, iż motocykl jest przedmiotem umowy sprzedaży i doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.500 zł, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

3. w miesiącu sierpniu 2000 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1) oraz współdziałając z R. P., kierował wykonaniem czynu zabronionego przez D. M. w ten sposób, iż namówił D. M. do zaciągnięcia kredytu na zakup samochodu osobowego marki H. (...), który w rzeczywistości nie istniał, dostarczył mu uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) oraz dowód rejestracyjny

wystawiony na nazwisko A. D. oraz udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas ubiegania się o kredyt, w wyniku których to działań D. M. uzyskał w dniu 22 sierpnia 2000 roku w (...) SA (...) kredyt w wysokości 36.000 zł, czym wprowadził pracowników (...) SA (...) w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, iż samochód będący przedmiotem umowy sprzedaży w rzeczywistości istnieje i doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.000 zł, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

4. w okresie od 24 listopada 2000 roku do 29 stycznia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez W. M. (1) w ten sposób, iż polecił W. M. (1), aby ten posługując się sfałszowanym na jego polecenie przez inne osoby dokumentem w postaci dowodu osobistego nr (...), w którym widniał sfałszowany podpis, z którego wynikało, iż W. M. jest zameldowany w W. przy ul. (...) oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) wystawionym przez R. P., z którego wynikało, iż jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, założył w (...) SA (...) rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas ubiegania się o kredyt, dostarczył otrzymane od R. P. zaświadczenie o zatrudnieniu, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto szeregu wpłat w celu wykazania, iż W. M. posiada znaczną ilość gotówki, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia W. M. (1) doprowadził pracowników (...) SA (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 24 listopada 2000 roku posługując się przerobionym w celu użycia za autentyczny dowodem osobistym (...), w którym podrobiono zapis i pieczęć potwierdzające jego nieprawdziwe miejsce zamieszkania, założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy w banku deklarując wpłaty w kwocie 2450 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 27-29 stycznia 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.488,69 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

5. w okresie od 16 stycznia do 2 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez W. M. (1) w ten sposób, iż polecił W. M. (1), aby ten posługując się sfałszowanym na jego polecenie przez inne osoby dokumentem w postaci dowodu osobistego nr (...), w którym widniał sfałszowany podpis, z którego wynikało, iż W. M. jest zameldowany w W. przy ul. (...) założył w (...) Banku SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas ubiegania się o kredyt, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto szeregu wpłat w celu wykazania, iż W. M. posiada znaczną ilość gotówki, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia W. M. (1) doprowadził pracowników (...) Bank SA Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 16 stycznia 2001 roku posługując się przerobionym w celu użycia za autentyczny dowodem osobistym (...), w którym podrobiono zapis i pieczęć potwierdzające jego nieprawdziwe miejsce zamieszkania, założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy w banku deklarując wpłaty w kwocie 4500

zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 2 lutego 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 19.492,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

6. w okresie od 19 stycznia do 19 lutego 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez P. T. (2) w ten sposób, iż polecił P. T. (2), aby ten założył w (...) SA (...) Oddział rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania konta, dostarczył mu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, iż P. T. (2) osiąga zarobki w kwocie 1400 zł, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto szeregu wpłat w celu wykazania, iż P. T. (2) posiada znaczną ilość gotówki, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia P. T. (2) doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 19 stycznia 2001 roku, założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w banku deklarując wpłaty w kwocie 1400 zł. miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 17-19 lutego 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 14.507,98 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

7. w dniu 25 stycznia 2001 roku w W. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie (...), będąc upoważnionym z tego tytułu do wystawiania dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu działając jednocześnie w zamiarze aby inna osoba dokonała czyn zabronionego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, iż dostarczył G. K. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w którym poświadczyl nieprawdę co do faktu zatrudnieni G. K. w firmie (...) oraz faktu otrzymywania przez niego zarobków o kwocie 1600 zł, które to następnie G. K. (1) działający w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył w dniu 29 stycznia 2001 roku w (...) Oddziale (...) SA zakładając rachunek (...) o nr (...), usiłując w ten sposób doprowadzić Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 17.000 zł, do czego jednak nie doszło z uwagi na zablokowanie środków na koncie na poczet poczynionych transakcji za pośrednictwem otrzymanej przez G. K. karty, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 3 w zw. z § 1 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

8. w okresie od 30 stycznia do 12 kwietnia 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez W. M. (1) w ten sposób, iż polecił W. M. (1), aby ten posługując się sfałszowanym na

jego polecenie przez inne osoby dokumentem w postaci dowodu osobistego nr (...), w którym w którym widniał sfalszowany wpis, z którego wynikało , iż W. M. jest zameldowany w W. przy ul. (...), założył w (...) Banku (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas ubiegania się o kredyt, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto szeregu wpłat w celu wykazania , iż W. M. posiada znaczną ilość gotówki, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia W. M. (1) doprowadził pracowników (...) Bank SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 30 stycznia 2001 roku posługując się przerobionym w celu użycia za autentyczny dowodem osobistym, w którym podrobiono zapis i pieczęć potwierdzające jego nieprawdziwe miejsce zamieszkania, założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy w banku deklarując wpłaty w kwocie 8400 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniu 12 kwietnia 2001 roku wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 9.329, 13 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

9. w okresie od 5 marca do 8 czerwca 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 5 marca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w banku deklarując wpłaty w kwocie 3.500 zł. miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 8 czerwca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 1643,11 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu , przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

10. w dniach 6 kwietnia-22 czerwca 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez G. K. (1) w ten sposób, iż polecił G. K. (1), aby ten, założył w rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania rachunku, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania , iż G. K. (1) posiada znaczną ilość gotówki i zdolność do zaciągnięcia debetu, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, a następnie je podzielił, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia G. K. (1) doprowadził pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 6 kwietnia 2001 roku, założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) Banku (...) Oddział w W. deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2600zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 21-22 czerwca 2001 roku wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 11.426,18 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym

wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

11. w dniach 9 kwietnia- 14 maja 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1) i B. G. kierował wykonaniem czynu zabronionego przez R. S. (2) w ter. sposób, iż za pośrednictwem B. G. namówił R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w banku (...) SA, „przekazał R. S. (2) środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym i udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył mu w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę , w wyniku których to działań R. S. (2) w dniu 9 kwietnia 2001 roku założył w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie powyżej 2500 zł. miesięcznie, czym wprowadził pracowników Banku w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 11-14 maja 2001 roku szeregu wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 18.583,84 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

12. w dniach 12 czerwca - 15 lipca 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kierował wykonaniem czynu zabronionego przez M. N. w ten sposób, iż namówił M. N. do założenia rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego w banku (...) SA, (...) Oddział w W., przekazał M. N. środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym i udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył jej w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę, w wyniku których to działań M. N. w dniu 26 czerwca 2001 roku założyła w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1500 zł miesięcznie, czym wprowadziła pracowników Banku w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonała osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 13-15 lipca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.583,84 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

13. w dniach 27 czerwca do 21 lipca 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez G. K. (1) w ten sposób, iż polecił G. K. (1), aby ten, założył w rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania rachunku, a następnie przekazał pieniądze celem wpłaty na założone w ten sposób konto w celu wykazania , iż G. K. (1) posiada znaczną ilość gotówki i zdolność do zaciągnięcia debetu, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, a następnie je podzielił, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej

i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia G. K. (1) doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 27 czerwca 2001 roku, założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) o numerze (...) w (...) SA (...) Oddział w W. deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2500zł. a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 19-21 lipca 2001 roku wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.903 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

14. w okresie od 30 sierpnia do 4 października 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 30 sierpnia 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w banku deklarując wpłaty w kwocie 3000 zł. miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 3-4 października 2001 roku szeregu wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 7.996,00 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu oraz działał w zorganizowanej grupie przestępczej , przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r. za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

15. w dniach 25 września- 7 listopada 2001 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1), M. D. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez P. S. (1) w ten sposób, iż polecił P. S. (1), aby ten, założył w rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania rachunku, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania , iż P. S. (1) posiada znaczną ilość gotówki i zdolność kredytową a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, a następnie je podzielił, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia P. S. (1) doprowadził pracowników Banku (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 25 września 2001 roku, założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) SA (...) Oddział w W. deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł., a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 3-7 listopada 2001 roku wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.019, 85 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

16. w okresie od 3-17 października 2001 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1), M. D. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez P. S. (1) w ten sposób, iż polecił P. S. (1), aby ten, założył w rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania rachunku, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania , iż P. S. (1) posiada znaczną ilość gotówki i zdolność kredytową a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, a następnie je podzielił, oraz dostarczył mu podrobione M. Ł. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia P. S. (1) doprowadził pracowników Banku (...) SA Oddział w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 3 października 2001 roku, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) SA Oddział w C. deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł., a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 13 - 17 października 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 22.498 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

17. w miesiącu lipcu 2002 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) wykonaniem czynu zabronionego przez G. L. w ten sposób, iż polecił G. L., aby ten, założył w rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy, udzielił wskazówek co do sposobu postępowania podczas zakładania rachunku oraz przekazał mu podrobione w celu użycia za autentyczne zaświadczenie o zarobkach, z którego wynikało, iż G. L. jest zatrudnione w f-mie P. z miesięcznym uposażeniem 4800 zł w celu wykazania, iż G. L. posiada zdolność kredytową, a następnie polecił mu dokonanie wypłat powodujących debet i pieniądze z tej wypłaty przejął, a następnie je podzielił, w wyniku których to działań za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia G. L. doprowadził pracowników (...) Banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, iż w dniu 15 lipca 2002 roku, zawarł, uprzednio przedkładając sfałszowane zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), umowę nr (...) o wydanie karty kredytowej (...) z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł., a następnie dokonał posługując się wydaną kartą kredytową o numerze (...) w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku dokonał szeregu wypłat i transakcji obciążających rachunek , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 16.732,05zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, przy czym P. T. (1) uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o sygn. (...) z dn. 16.10.1998 r za przestępstwa z art. 310 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, którą odbywał w okresie od 18 listopada 1997 do 16 października 1998 r.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

18. w dniu 24 lutego 2003 roku w W. w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenia o zatrudnieniu wystawione na nazwisko A. M., w ten sposób , iż wypisał je nieprawdziwą treścią ,jak też przystawił pieczęcie o nieprawdziwej treści,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk;

19. w okresie od dnia 18 lutego do 22 lutego 2003 roku w W. w celu użycia za autentyczne podrobił dokumenty w postaci faktury VAT (...), umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na których podpisał się nazwiskiem M.,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk;

orzeka

I. oskarżonego **P. T. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w pkt **1** części wstępnej wyroku;

II. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **2** uznaje za winnego tego, że w czerwcu, nie później niż w dniu 23 czerwca 2000 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z K. Ż. doprowadził do zaciągnięcia kredytu przez K. Ż. na zakup motocykla w ten sposób, że przekazał podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) w celu uzyskania kredytu na zakup motocykla marki H. (...), na podstawie którego, wprowadzając uprzednio w błąd co do swojej sytuacji finansowej, K. Ż. podpisał w dniu 23 czerwca 2000 roku umowę kredytu na zakup motocykla w kwocie 35.500 zł, czym wprowadził pracowników (...) SA Oddział w C. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że motocykl jest przedmiotem umowy sprzedaży i czym doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.500 zł, który to czyn kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to podstawie skazuje go;

III. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **3** uznaje za winnego tego, że w sierpniu 2000 roku, nie później niż w dniu 22 sierpnia 2000 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z D. M. doprowadził (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.000 zł na skutek zawarcia umowy kredytowej w ten sposób, że dostarczył D. M. uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) oraz dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki H. (...) wystawiony na nazwisko A. D., który to samochód w rzeczywistości nie istniał, czym wprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że samochód będący przedmiotem umowy sprzedaży w rzeczywistości istnieje, w wyniku czego D. M. uzyskał w dniu 22 sierpnia 2000 roku w (...) SA (...) Oddział w W. kredyt w wysokości 36.000 zł, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to podstawie skazuje go;

IV. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **4** uznaje za winnego tego, że w okresie od 24 listopada 2000 roku do 29 stycznia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.488,69 zł w ten sposób, że W. M. (1) po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, iż jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) dniu 24 listopada 2000 roku założył w (...) SA (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 2450 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniach 27-29 stycznia 2001 roku dokonał posługując się kartą bankomatową szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.488,69 zł, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go,

V. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **5** uznaje za winnego tego, że w okresie od 16 stycznia 2001 roku do 2 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.492,85 zł w ten sposób, że W. M. (1) po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem

o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) dniu 24 listopada 2000 roku założył w (...) SA (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 4500 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniu 2 lutego 2001 roku dokonał szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 19.492,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego banku, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

VI. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **6** uznaje za winnego tego, że w okresie od 19 stycznia 2001 roku do 19 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. T. (2), doprowadził (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.507,98 zł w ten sposób, że P. T. (2) po uprzednim założeniu w dniu 19 stycznia 2001 roku rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1400 zł miesięcznie i po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiąganego dochodu, złożył dostarczone mu przez P. T. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że P. T. (2) osiąga zarobki w kwocie 1.400 zł, a następnie dokonał na założone konto szeregu wpłat, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 17-19 lutego 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 14.507,98 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

VII. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **7** uznaje za winnego tego, że w dniu 25 stycznia 2001 roku w W., prowadząc działalność gospodarczą o nazwie (...), będąc upoważnionym z tego tytułu do wystawiania dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu, działając jednocześnie w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że dostarczył G. K. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu, w którym poświadczyl nieprawdę co do faktu jego zatrudnienia w firmie (...) oraz faktu otrzymywania przez niego zarobków w kwocie 1600 zł, a które to zaświadczenie następnie G. K. (1) działający w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył w dniu 29 stycznia 2001 roku w (...) Oddziale (...) SA zakładając rachunek (...) o nr (...), usiłując w ten sposób doprowadzić Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 17.000 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, do czego jednak nie doszło z uwagi na zablokowanie środków na koncie na poczet poczynionych transakcji za pośrednictwem otrzymanej przez G. K. (1) karty, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk** i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) ;

VIII. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **8** uznaje za winnego tego, że w okresie od 30 stycznia 2001 roku do 12 kwietnia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.329,13 zł w ten sposób, że W. M. (1), po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), założył w dniu 30 stycznia 2001 roku w (...) Bank (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 8400 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniu 12 kwietnia 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 9.329, 13 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

IX. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **9** uznaje za winnego tego, że w okresie od 5 marca 2001 roku do 8 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia, doprowadził pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 5 marca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...), deklarując wpłaty w kwocie 3.500 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 8 czerwca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 1643,11 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

X. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **10** uznaje za winnego tego, że w dniach od 6 kwietnia 2001 roku do 22 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. K. (1) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. K. (1) założył w dniu 6 kwietnia 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) Banku (...) Oddział w W. deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2600 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 21-22 czerwca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 11.428,63 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XI. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **11** uznaje za winnego tego, że w dniach od 9 kwietnia 2001 roku do 14 maja 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, B. G. oraz R. S. (2) doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21.816,18 zł wprowadzając pracowników Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej R. S. (2) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że za pośrednictwem B. G. namówił R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w banku (...) SA, przekazał R. S. (2) środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym i udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył mu w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę, w wyniku których to działań R. S. (2) w dniu 9 kwietnia 2001 roku założył w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie powyżej 2500 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 11-14 maja 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 21.816,18 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XII. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **12** uznaje za winnego tego, że w dniach od 12 czerwca 2001 roku do 15 lipca 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej M. N. i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.055,12 zł w ten sposób, że M. N. w dniu 12 czerwca 2001 roku założyła w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1500 zł miesięcznie, a następnie przekazała M. N. środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym, po czym dokonała osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 13-15 lipca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.055,12 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XIII. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **13** uznaje za winnego tego, że w dniach od 27 czerwca 2001 r. do 21 lipca 2001 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie w ten sposób, że G. K. (1) w dniu 27 czerwca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) o numerze (...) w (...) SA (...) Oddział w W., deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2500 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi ze środków pieniężnych otrzymanych od P. T. (1), dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 19-21 lipca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.903 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XIV. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **14** uznaje za winnego tego, że w okresie od 30 sierpnia 2001 roku do 4 października 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 30 sierpnia 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy (...) nr (...) w banku, deklarując wpłaty w kwocie 3000 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 3-4 października 2001 roku szeregu wypłat z rachunku , powodując powstanie salda debetowego w kwocie 7.996,66 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XV. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **15** uznaje za winnego tego, że w dniach od 25 września 2001 roku do 7 listopada 2001 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzając pracowników banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia przez P. S. (2), doprowadził pracowników Banku (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.019,85 zł w ten sposób, że P. S. (1) założył w dniu 25 września 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki i zdolność kredytową, a następnie posługując się kartą bankomatową w dniach 3-7 listopada 2001 roku dokonał wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.019,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XVI. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **16** uznaje za winnego tego, że w dniach od 3 do 17 października 2001 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzając pracowników banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia przez P. S. (2), doprowadził pracowników Banku (...) SA Oddział w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.498 zł w ten sposób, że dostarczył P. S. (2) podrobione przez inną ustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), a P. S. (2) w dniu 3 października 2001 roku, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) SA Oddział w C. deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 13 - 17 października 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 22.498 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XVII. oskarżonego **P. T. (1)** w granicach oskarżenia z pkt **17** uznaje za winnego tego, że w lipcu 2002 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z G. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadzając pracowników (...) Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. L. i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. L. w dniu 15 lipca 2002 roku zawarł uprzednio przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), umowę nr (...) o wydanie karty kredytowej (...) z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł, a następnie posługując się wydaną kartą kredytową o numerze (...) w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku dokonał szeregu wypłat i transakcji obciążających rachunek, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 16.732,05zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, czyn ten kwalifikuje jako występki z **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** i za to na tej podstawie skazuje go;

XVIII. oskarżonego **P. T. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **18 i 19**, każdy z tych czynów kwalifikuje jako występki z art. 270 § 1 kk i za to na tych podstawach skazuje go, oraz uznając, że czyny te popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, stanowią ciąg przestępstw z art. **91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** na podstawie **art. 270 § 1 kk** wymierza oskarżonemu 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych);

XIX. uznając, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt **II, III, IV, V, VIII, XVI i XVII** popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, stanowią ciąg przestępstw z art. **91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** na podstawie **art. 286 § 1 kk** w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych);

XX. uznając, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt **VI, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV**, popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, stanowią ciąg przestępstw z art. **91 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk** na podstawie **art. 286 § 1 kk** w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych);

XXI. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk oraz art. 91 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone w pkt VII, XVIII, XIX i XX kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 500 (pięćset) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych);

XXII. na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XXI kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

XXIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt XXI kary łącznej grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w niniejszej sprawie w okresie od dnia 23 czerwca 2006 r. od godz. 6.35 do dnia 24 czerwca 2006 r. do godz. 12.45;

XXIV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 2 ust. 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461, z późn. zm.) przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 2.268,00 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt osiem złotych 00/100) powiększoną o należną stawkę VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. T. (1) z urzędu;

XXV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.338,00 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 3.000,00 zł (trzy tysiące

złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałej części na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 185/09	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. T. (1)	w okresie od 2000 roku do 2001 roku w W., działał wspólnie z M. Ł. (1), R. P., B. G. w zorganizowanej grupie	

		przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw gospodarczych polegających m.in. na wyłudzeniach kredytowych, oszustwach bankowych, fałszowaniu dokumentów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Popelnienie przez P. T. (1) przestępstw gospodarczych polegających na m.in. wyłudzeniu kredytów.	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X, 2290-2291/tom XII	
1.1.2.	P. T. (1)	w czerwcu, nie później niż w dniu 23 czerwca 2000 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z K. Ż. doprowadził do zaciągnięcia kredytu przez K. Ż. na zakup motocykla w ten sposób, że przekazał podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) w celu uzyskania kredytu na zakup motocykla marki H. (...), na podstawie którego, wprowadzając uprzednio w błąd co do swojej sytuacji finansowej, K. Ż. podpisał w dniu 23 czerwca 2000 roku umowę kredytu na zakup motocykla w kwocie 35.500 zł, czym wprowadził pracowników (...) SA Oddział w C. w błąd	

		co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że motocykl jest przedmiotem umowy sprzedaży i czym doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.500 zł.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), innych ustalonych osób i K. Ż. wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Złożenie przez K. Ż. w czerwcu, lecz nie później niż w dniu 23 czerwca 2000 roku wniosku o udzielenie kredytu na zakup motocykla marki H. (...), do którego przedłożył uprzednio przekazane przez P. T. (1) podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu K. Ż. w firmie (...), co nie miało w rzeczywistości miejsca.</p> <p>Zawarcie w dniu 23 czerwca 2000 roku umowy kredytowej pomiędzy (...) S.A. Oddział w C. a K. Ż. na zakup motocykla, na podstawie której udzielono kredytu w wysokości 35.500 zł.</p>	wyjaśnienia M. D. (1)	1812-1815/X	
zeznania K. Ż.	1234		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	838-844/tom V		

1.1.3.	P. T. (1)	<p>w sierpniu 2000 roku, nie później niż w dniu 22 sierpnia 2000 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z D. M. doprowadził (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.000 zł na skutek zawarcia umowy kredytowej w ten sposób, że dostarczył D. M. uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) oraz dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki H. (...) wystawiony na nazwisko A. D., który to samochód w rzeczywistości nie istniał, czym wprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że samochód będący przedmiotem umowy sprzedaży w rzeczywistości istnieje, w wyniku czego D. M. uzyskał w dniu 22 sierpnia 2000 roku w (...) SA (...) Oddział w W. kredyt w wysokości 36.000 zł</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie P. T. (1), innych ustalonych osób i D. M. wspólnie i w porozumieniu	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV,	

<p>w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Złożenie w sierpniu 2000 roku, lecz nie później niż w dniu 22 sierpnia 2000 roku przez D. M. wniosku o udzielenie kredytu na zakup samochodu osobowego marki H. (...).</p> <p>Załączenie przez D. M. do wniosku o udzielenie kredytu dowodu rejestracyjnego samochodu osobowego marki H. (...), w rzeczywistości nie istniejącego, wystawionego na nazwisko A. D. oraz uprzednio podrobionego przez P. T. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu D. M. w firmie (...), gdzie D. M. nie był faktycznie zatrudniony.</p> <p>Zawarcie w dniu 22 sierpnia 2000 roku umowy kredytowej pomiędzy (...) S.A. (...) Oddział w W. a D. M. na zakup w/w pojazdu.</p> <p>Udzielenie przez (...) S.A.(...) Oddział w W. kredytu w wysokości 35.500 zł.</p>		1804-1805/tom X,	
wyjaśnienia M. Ł. (1)	832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX		
umowa komisowa	486/tom III		
zeznania D. M.	479v-480/tom III		

opinia z zakresu badań dokumentów	487-488/tom III		
1.1.4.	P. T. (1)	<p>w okresie od 24 listopada 2000 roku do 29 stycznia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.488,69 zł w ten sposób, że W. M. (1) po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, iż jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) dniu 24 listopada 2000 roku założył w (...) SA IV Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 2450 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób</p>	

		konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniach 27-29 stycznia 2001 roku dokonał posługując się kartą bankomatową szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.488,69 zł	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i W. M. (1) wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 24 listopada 2000 roku przez W. M. (1) rachunku bankowego w (...) S.A. (...) Oddział w W..</p> <p>Przedłożenie przez W. M. (1) do wniosku o otwarcie rachunku bankowego poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) oraz okazanie przez niego dowodu osobistego o nr (...) z podrobionym na polecenie P. T. (1) wpisem o jego zameldowaniu.</p> <p>Zadeklarowanie przez W. M. (1) comiesięcznych wpłat na rachunek bankowy w kwocie 2450 zł.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na otworzony</p>	kopia dokumentacji bankowej z (...) SA (...) Oddział w W. wraz z kopią dowodu osobistego zawierającego wpis o zameldowaniu	1198-1210/tom VII	

<p>rachunek bankowy, które zapewnił P. T. (1).</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniach od 27 do 29 stycznia 2001 roku przez W. M. (1) przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 17.488,69 zł.</p>			
<p>zawiadomienie Banku (...) SA wraz z załącznikami</p>	<p>1944-1951/tom XI</p>		
<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,</p>		
<p>wyjaśnienia M. Ł. (1)</p>	<p>832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX</p>		
<p>zeznania W. M. (1)</p>	<p>1563-1569, 1575-1578/tom IX 1749-1751/ tom X</p>		
<p>1.1.5.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>w okresie od 16 stycznia 2001 roku do 2 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.492,85 zł w ten sposób, że W. M. (1) po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w</p>	

		<p>błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) dniu 24 listopada 2000 roku założył w (...) SA (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 4500 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniu 2 lutego 2001 roku dokonał szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 19.492,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego banku.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i W. M. (1) wspólnie i w porozumieniu	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,	

<p>w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 16 stycznia 2001 roku przez W. M. (1) rachunku bankowego w (...) Bank S.A. Oddział w W..</p> <p>Przedłożenie przez W. M. (1) do wniosku o otwarcie rachunku bankowego poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) oraz okazanie przez niego dowodu osobistego o nr (...) z podrobionym na polecenie P. T. (1) wpisem o jego zameldowaniu, czym wprowadzono w błąd pracowników (...) Banku S.A. co do miejsca zamieszkania W. M. (1) oraz co do jego zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów.</p> <p>Zadeklarowanie przez W. M. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 4500 zł.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na otworzony rachunek bankowy, które zapewnił P. T. (1).</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniu 2 lutego 2001 roku przez W. M. (1) przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 19.492,85 zł.</p>			
<p>zeznania W. M. (1)</p>	<p>1563-1569, 1575-1578/tom IX</p> <p>1749-1751/ tom X</p>		

protokół wizji lokalnej	1730-1735/tom X		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX		
1.1.6.	P. T. (1)	<p>w okresie od 19 stycznia 2001 roku do 19 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. T. (2), doprowadził (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.507,98 zł w ten sposób, że P. T. (2) po uprzednim założeniu w dniu 19 stycznia 2001 roku rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1400 zł miesięcznie i po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiąganego dochodu, złożył dostarczone mu przez P. T. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że P. T. (2) osiąga zarobki w kwocie 1.400 zł, a następnie dokonał na założone konto szeregu wpłat, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się</p>	

		<p>kartą bankomatową w dniach 17-19 lutego 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 14.507,98 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Działanie wspólnie i w porozumieniu P. T. (1) i P. T. (2).</p> <p>Założenie w dniu 19 stycznia 2001 roku przez P. T. (2) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) w (...) S.A. (...) Oddział w W..</p> <p>Przedłożenie przez P. T. (2) dostarczonego mu przez P. T. (1) poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...).</p> <p>Zadeklarowanie przez P. T. (2) comiesięcznych wpłat w kwocie 1400 zł.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na otworzony rachunek bankowy przez P. T. (1).</p> <p>Wypłata gotówki z w/ w rachunku bankowego przy użyciu karty bankomatowej w dniach 17-19 lutego 2001 roku i spowodowanie powstania</p>	<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 793-795/tom V, 1804-1805/tom X,</p>	

saldą debetowego w kwocie 14.507,98 zł.			
zeznania P. T. (2)	88-89 z akt (...)		
1.1.7.	P. T. (1)	<p>w dniu 25 stycznia 2001 roku w W., prowadząc działalność gospodarczą o nazwie (...), będąc upoważnionym z tego tytułu do wystawiania dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu, działając jednocześnie w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że dostarczył G. K. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu, w którym poświadczył nieprawdę co do faktu jego zatrudnienia w firmie (...) oraz faktu otrzymywania przez niego zarobków w kwocie 1600 zł, a które to zaświadczenie następnie G. K. (1) działający w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył w dniu 29 stycznia 2001 roku w (...) Oddziale (...) SA zakładając rachunek (...) o nr (...), usiłując w ten sposób doprowadzić Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 17.000 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, do czego jednak nie doszło z uwagi na zablokowanie środków</p>	

		na koncie na poczet poczynionych transakcji za pośrednictwem otrzymanej przez G. K. (1) karty	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Prowadzenie przez P. T. (1) działalności gospodarczej o nazwie (...) w ramach, której był upoważniony do wystawiania dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu.</p> <p>Poświadczenie nieprawdy przez P. T. (1) co do faktu zatrudnienia G. K. (1) w firmie (...) oraz faktu otrzymywania przez niego zarobków w kwocie 1600 zł.</p> <p>Ułatwienie G. K. (1) popełnienia przestępstwa poprzez dostarczenie przez P. T. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...).</p> <p>Założenie w dniu 29 stycznia 2001 roku w VI Oddziale (...) S.A. przez G. K. (1) rachunku (...) o nr (...).</p> <p>Zablokowanie środków na koncie na poczet wykonanych przy użyciu karty wydanej G. K. (1) transakcji.</p>	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,	
oryginał zaświadczenia G. K. (1) wystawiony przez P. T. (1) w firmie (...)	1776/tom X		

zeznania G. K. (1)	1424v-1426v/tom VIII	
1.1.8.	P. T. (1)	<p>w okresie od 30 stycznia 2001 roku do 12 kwietnia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.329,13 zł w ten sposób, że W. M. (1), po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), założył w dniu 30 stycznia 2001 roku w (...) Bank (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 8400 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniu 12 kwietnia 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 9.329, 13 zł., a tym samym szkodę w mieniu</p>

		pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i W. M. (1) wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 12 kwietnia 2001 roku przez W. M. (1) rachunku bankowego w (...) Banku (...)Oddział w W..</p> <p>Przedłożenie przez W. M. (1) do wniosku o otwarcie rachunku bankowego poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu oraz okazanie przez niego dowodu osobistego o nr (...) z podrobionym na polecenie P. T. (1) wpisem o jego rzekomym zameldowaniu, czym wprowadzono w błąd pracowników w/w banku co do miejsca zamieszkania W. M. (1) oraz co do jego zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów.</p> <p>Zadeklarowanie przez W. M. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 8400 zł.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na otworzony rachunek bankowy, które zapewnił P. T. (1).</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego</p>	zeznania W. M. (1)	1563-1569, 1575-1578/tom IX 1749-1751/ tom X	

<p>w dniu 12 kwietnia 2001 roku przez W. M. (1) przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 9.329,13 zł.</p>			
<p>wyjaśnienia M. Ł. (1)</p>	<p>832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX</p>		
<p>protokół wizji lokalnej</p>	<p>1730-1735/tom X</p>		
<p>1.1.9.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>w okresie od 5 marca 2001 roku do 8 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia, doprowadził pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 5 marca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...), deklarując wpłaty w kwocie 3.500 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 8 czerwca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w</p>	

		kwocie 1643,11 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Założenie w dniu 5 marca 2001 roku przez P. T. (1) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) w (...) Banku (...) Oddział w W..</p> <p>Przedłożenie przez P. T. (1) poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...), czym wprowadzono w błąd pracowników odnośnie swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Zadeklarowanie przez P. T. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 3500 zł oraz dokonanie przez niego wpłat środków pieniężnych.</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniu 8 czerwca 2001 roku przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 1643,11 zł.</p>	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,	
zeznania A. S.	1398v-1400v/tom VIII		

1.1.10.	P. T. (1)	<p>w dniach od 6 kwietnia 2001 roku do 22 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. K. (1) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. K. (1) założył w dniu 6 kwietnia 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) Banku (...) Oddział w W. deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2600 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 21-22 czerwca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 11.428,63 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie P. T. (1) i G. K. (1), wspólnie i w porozumieniu w	zeznania L. P.	1412-1412v/tom VIII	

<p>celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 6 kwietnia 2001 roku przez G. K. (1) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) o nr (...) w (...) Bank (...) Oddział w W..</p> <p>Zadeklarowanie przez G. K. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 2600 zł z tytułu zarobku, czym wprowadził w błąd pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Zasilenie konta wpłatą własną.</p> <p>Wyplata gotówki z w/ w rachunku bankowego w dniach 21-22 czerwca 2001 roku przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 11.428,63 zł.</p>			
<p>zeznania G. K. (1)</p>	<p>1424v-1426v/tom VIII</p>		
<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,</p>		
<p>1.1.11.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>w dniach od 9 kwietnia 2001 roku do 14 maja 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i</p>	

w porozumieniu z inną ustaloną osobą, B. G. oraz R. S. (2) doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21.816,18 zł wprowadzając pracowników Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej R. S. (2) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że za pośrednictwem B. G. namówił R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w banku (...) SA, przekazał R. S. (2) środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym i udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył mu w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę, w wyniku których to działań R. S. (2) w dniu 9 kwietnia 2001 roku założył w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie powyżej 2500 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 11-14 maja 2001 roku szeregu

		wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 21.816,18 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), B. G., R. S. (2) i innej ustalonej osoby wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez namówienie przez P. T. (1) za pośrednictwem B. G. R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w banku (...) S.A., przekazanie mu niezbędnych środków do zasilenia rachunku bankowego udzielenie wskazówek odnośnie debetowania kont oraz towarzyszenie w kasynie w celu wykupu żetonów.</p> <p>Założenie w dniu 9 kwietnia 2001 roku przez R. S. (2) w (...) Oddziale (...) S.A. rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego E. o nr (...).</p> <p>Zadeklarowanie przez R. S. (2) comiesięcznych wpłat w kwocie 2500 zł, czym wprowadził w błąd pracowników w/w banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i</p>	zeznania M. D. (2)	1777-1779/tom X	

<p>zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Zasilenie konta środkami pieniężnymi.</p> <p>Wyplata gotówki z w/ w rachunku bankowego w dniach 11-14 maja 2001 roku przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 21.816,18 zł.</p>			
wyjaśnienia B. G.	757-760/tom IV 859v-861/tom		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX		
zeznania R. S. (2)	2269-2270/tom XII		
dokumentacja bankowa	2251-2254/tom XII		
1.1.12.	P. T. (1)	<p>w dniach od 12 czerwca 2001 roku do 15 lipca 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.055,12 zł w ten sposób, że M. N. w dniu 12 czerwca 2001 roku założyła w</p>	

		(...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1500 zł miesięcznie, a następnie przekazał M. N. środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym, po czym dokonała osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 13-15 lipca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.055,12 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1) i M. N. wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 12 czerwca 2001 roku przez M. N. rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) w banku (...) Oddziale Banku (...) S.A.</p> <p>Zadeklarowanie przez M. N. wpłat w kwocie 1500 zł miesięcznie, czym wprowadzono w błąd pracowników w/w banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej M. N. i</p>	dokumentacja bankowa z (...) SA (...) Oddział w W. i (...) Oddział w W.	1373-1379/tom VIII	

<p>zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Przekazanie przez P. T. (1) środków pieniężnych w celu zasilenia otwartego rachunku bankowego.</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniach 13-15 lipca 2001 roku osobiście przez M. N. jak i przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 30.055,12 zł.</p>			
<p>wydruk historii operacji na rachunku</p>	<p>1382-1384/VIII</p>		
<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,</p>		
<p>1.1.13.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>w dniach od 27 czerwca 2001 r. do 21 lipca 2001 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie w ten sposób, że G. K. (1) w dniu 27 czerwca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o numerze (...) w (...)</p>	

		SA (...) Oddział w W., deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2500 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi ze środków pieniężnych otrzymanych od P. T. (1), dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 19-21 lipca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.903 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1) i G. K. (1) wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 27 czerwca 2001 roku przez G. K. (1) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) w Banku (...) S.A.</p> <p>Zadeklarowanie przez G. K. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 2500 zł z tytułu zarobku, czym wprowadzono w błąd pracowników w/w banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Zasilenie konta wpłatami własnymi ze środków</p>	zeznania G. K. (1)	1424-1426/ tom VIII	

<p>pieniężnych pochodzących od P. T. (1).</p> <p>Wypłata gotówki z w/ w rachunku bankowego w dniach 19-21 lipca 2001 roku przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 17.903 zł.</p>			
kopia umowy rachunku bankowego	2092-2093/tom XI		
pismo z Banku	2091/tom XI		
wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,		
1.1.14.	P. T. (1)	<p>w okresie od 30 sierpnia 2001 roku do 4 października 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 30 sierpnia 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w banku, deklarując wpłaty w kwocie 3000 zł</p>	

		<p>miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 3-4 października 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 7.996,66 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Założenie w dniu 30 sierpnia 2001 roku przez P. T. (1) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) w (...) S.A. (...) Oddział w W..</p> <p>Wprowadzenie w błąd przez P. T. (1) pracowników (...) S.A. (...) Oddział w W. odnośnie swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Zadeklarowanie przez P. T. (1) comiesięcznych wpłat w kwocie 3000 zł oraz dokonanie przez niego wpłat środków pieniężnych.</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniach 19-21 lipca 2001 roku przy użyciu karty</p>	zeznania M. D. (2)	1777-1779/tom X	

bankomatowej przez P. T. (1) w dniach 3-4 października 2001 roku i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 7996,66 zł.			
dokumentacja bankowa z (...) SA (...) Oddział w W.	1189-1195/tom VII		
1.1.15.	P. T. (1)	<p>w dniach od 25 września 2001 roku do 7 listopada 2001 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia pracowników banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia przez P. S. (2), doprowadził pracowników Banku (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.019, 85 zł w ten sposób, że P. S. (1) założył w dniu 25 września 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki i zdolność kredytową, a następnie posługując</p>	

		<p>się kartą bankomatową w dniach 3-7 listopada 2001 roku dokonał wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.019,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i P. S. (2) wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 25 września 2001 roku przez P. S. (2) rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) w (...) S.A. (...) Oddział w W..</p> <p>Złożenie przez P. S. (2) deklaracji o zatrudnieniu w firmie (...) oraz o miesięcznych zarobkach w kwocie co najmniej 1000 zł, czym wprowadzono w błąd pracowników w/w banku co do rzeczywistej sytuacji majątkowej P. S. (2) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na otworzony rachunek bankowy.</p> <p>Udanie się P. T. (1) wspólnie z inną ustaloną osobą i P. S. (2) do kasyna.</p>	<p>kopia dokumentacji bankowej Banku (...) SA (...) Oddział w W.</p>	<p>1251-1256, 1264-1269/ tom VII</p>	

Wyplata gotowki z w/ w rachunku bankowego w dniach 3-7 listopada 2001 roku przy uzyciu karty bankomatowej, co spowodowalo powstanie salda debetowego w kwocie 30.019,85 zl.			
Wydruk salda z Banku (...) SA (...) Oddzial w W.	1259-1262/tom VII		
wyjasnienia M. D. (1)	602-605/tom IV, 1812-1815/tom X, 1937-1939/tom XI		
wyjasnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,		
wyjasnienia M. L. (1)	832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX, 1934-1935/tom XI		
1.1.16.	P. T. (1)	w dniach od 3 do 17 paздziernika 2001 roku w C., dzialajac wspolnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiagniecia korzysci majatkowej w krotkich odstepach czasu w wykonaniu z gory powziętego zamiaru wprowadzajac pracownikow banku w blad co do rzeczywistej sytuacji majatkowej i zamiaru splaty powstalego na koncie zadluzenia przez P. S. (2), doprowadzil pracownikow Banku (...) SA Oddzial w C. do niekorzystnego rozporzadzenia mieniem w kwocie 22.498 zl w	

		<p>ten sposób, że dostarczył P. S. (2) podrobione przez inną ustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), a P. S. (2) w dniu 3 października 2001 roku, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) SA Oddział w C. deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 13 - 17 października 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 22.498 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i P. S. (2) wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 3 października 2001 roku przez P. S. (2) rachunku oszczędnościowo-</p>	<p>wyjaśnienia M. D. (1)</p>	<p>602-605/tom IV, 1812-1815/tom X, 1937-1939/tom XI</p>	

<p>rozliczeniowego (...) nr (...) w (...) S.A. Oddział w C..</p> <p>Przedłożenie przez P. S. (2) podrobionego przez ustaloną osobę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) dostarczonego przez P. T. (1) oraz zadeklarowanie miesięcznych zarobków w kwocie co najmniej 1000 zł.</p> <p>Dokonanie wpłat środków pieniężnych na w/w rachunek bankowy.</p> <p>Wypłata gotówki z w/w rachunku bankowego w dniach 13-17 października 2001 roku z w/w rachunku środków pieniężnych przy użyciu karty bankomatowej i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 22.498 zł.</p>			
<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,</p>		
<p>wyjaśnienia M. Ł. (1)</p>	<p>832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX</p>		
<p>1.1.17.</p>	<p>P. T. (1)</p>	<p>w lipcu 2002 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z G. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadzając pracowników (...) w błąd</p>	

		<p>co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. L. i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. L. w dniu 15 lipca 2002 roku zawarł uprzednio przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), umowę nr (...) o wydanie karty kredytowej (...) z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł, a następnie posługując się wydaną kartą kredytową o numerze (...) w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku dokonał szeregu wypłat i transakcji obciążających rachunek, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 16.732,05zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie P. T. (1), innej ustalonej osoby i G. L. wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Założenie w dniu 15 lipca 2002 roku przez G. L. umowy o wydanie karty kredytowej (...) z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł.</p> <p>Przedłożenie przez G. L. podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...).</p>	zawiadomienie z (...)wraz z załącznikami (w tym zaświadczenie o zarobkach)	2228-2230/tom XII	

Wyplata gotówki z w/ w rachunku bankowego w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku z w/w rachunku środków pieniężnych przy użyciu karty bankomatowej i dokonanie transakcji obciążających, i spowodowanie powstania salda debetowego w kwocie 16.732,05 zł.			
zeznania J. G.	2234-2235/tom XII		
wyjaśnienia M. D. (1)	602-605/tom IV, 1812-1815/tom X, 2140/ tom XII		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	832, 838-844/ tom V, 1584-1586/ tom IX		
1.1.18.	P. T. (1)	w dniu 24 lutego 2003 roku w W. w celu użycia za autentyczne podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu wystawione na nazwisko A. M., w ten sposób, iż wypisał je nieprawdziwą treścią, jak też przystawił pieczęcie o nieprawdziwej treści.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgubienie przez A. M. portfela z zawartością dowodu osobistego, prawa jazdy i pieniędzy. Wykonanie przez P. T. (1) pieczętek w punkcie usługowym.	zeznania A. M.	1579-1583/tom IX	

Zatrzymanie u P. T. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionym na nazwisko A. M..			
wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,		
protokół przeszukania	609-614/tom IV		
protokół przeszukania osoby	620-622/tom IV		
protokół oględzin przedmiotów i dokumentów	654-656, 657-666/tom IV		
1.1.19.	P. T. (1)	w okresie od dnia 18 lutego do 22 lutego 2003 roku w W. w celu użycia za autentyczne podrobił dokumenty w postaci faktury VAT (...), umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na których podpisał się nazwiskiem M..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgubienie przez A. M. portfela z zawartością dowodu osobistego, prawa jazdy i pieniędzy. Podrobienie przez P. T. (1) dokumentów w postaci faktury VAT (...), umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na	zeznania A. M.	1579-1583/tom IX	

których podpisał się nazwiskiem M..			
wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652, 726-729, 765/tom IV, 1804-1805/tom X,		
protokół przeszukania	609-614/tom IV		
protokół przeszukania osoby	620-622/tom IV		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. T. (1)	w okresie od 2000 roku do 2001 roku w W., działał wspólnie z M. Ł. (1), R. P., B. G. w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw gospodarczych polegających m.in. na wyłudzeniach kredytowych, oszustwach bankowych, fałszowaniu dokumentów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie P. T. (1) z M. Ł. (1), R. P. i B. G. w zorganizowanej grupie przestępczej.	wyjaśnienia P. T. (1)	643-644, 646-652/tom IV, 726-729, 765/tom , 1804-1805/tom X,	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia P. T. (1)	Ocena tego dowodu jak w pkt 1.1.3 Wyjaśnienia te, jak również wyjaśnienia pozostałych osób objętych aktem oskarżenia, czy też zeznania świadków, nie uprawniają do obalenia twierdzenia oskarżonego negującego udział w zorganizowanej grupie przestępczej. O powodach, dla których współdziałanie to nie dawało się zakwalifikować jako grupa przestępcza, wyjaśniono w pkt 3.3.	
1.1.2	wyjaśnienia M. D. (1)	potwierdza zapoznanie M. Ł. (1) z P. S. (2), debetowanie rachunków w W. i C.. M. D. (1) potwierdził, że poznał oskarżonego, który zasilał konto otworzone na dane P. S. (2) środkami pieniężnymi. Relacja M. D. (1) była zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego P. T. (1).	
zeznania K. Ż.	Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania tego świadka. Należy jednak wskazać, że w postępowaniu przygotowawczym świadek rozpoznał		

	<p>oskarżonego P. T. (1) jak osobę, która zaproponowała zaciągnięcie kredytu na zakup motocykla, jak też wystawiła zaświadczenie o zatrudnieniu i zawiozła go do wybranego banku. Nie można zatem wykluczyć, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu wyłudzenia kredytu na zakup motocykla. Fakt, że świadek w postępowaniu przed Sądem obciążał głównie inną osobę niż oskarżonego, nie rzutuje na prawdziwość jego zeznań, ponieważ świadek odnosił się do wydarzeń sprzed 20 lat, wobec czego pewne szczegóły mogły ulec zatarciu lub pomieszaniu. Świadek wskazał jednocześnie na równy udział oskarżonego i innych ustalonych osób.</p>		
1.1.3	wyjaśnienia P. T. (1)	<p>Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył szczegółowe, rzeczowe i logiczne wyjaśnienia, w których opisał proceder debetowania kont przy użyciu kart płatniczych przytaczając poszczególne jego etapy obejmujące poszczególne działania jego oraz innych osób. Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego, które złożył w postępowaniu przygotowawczym, ponieważ zostały one potwierdzone pozostałymi</p>	

		<p>zebranych w sprawie dowodami, to jest zeznaniami W. M. (1), P. T. (2), P. S. (2), G. K. (1), R. S. (2), G. L. oraz zeznaniami pracowników pokrzywdzonych banków (...), L. P., M. D. (2), J. G., jak też wyjaśnieniami M. Ł. (1), M. D. (1), B. G. oraz korespondowały z dokumentacją bankową.</p> <p>Sąd nie miał przy tym wątpliwości, że oskarżony z uwagi na sposób działania, rozległość czasową oraz liczbę osób, z którymi działał wspólnie i w porozumieniu, nie mógł pamiętać szczegółowo każdego zdarzenia. Niemniej relacje świadków, w tym osób, z którymi współdziałał, oraz pracowników pokrzywdzonych banków oraz zabezpieczone dokumenty uzupełniają wyjaśnienia oskarżonego tworząc logiczny i spójny obraz działań oskarżonego.</p>
<p>wyjaśnienia M. Ł. (1)</p>	<p>zasadniczo wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na wiarę. Wyjaśniając w swojej sprawie M. Ł. (1) potwierdził udział oskarżonego P. T. (1) w debetowaniu kont w bankach (...) S.A. i (...) z udziałem m. in. jego oraz P. S. (2), B. G., G. L., W. M. (1), R. S. (2), jak też okoliczności dotyczące wzięcia kredytu przez D. M. na zakup samochodu</p>	

	<p>H. (...). Przedstawiony przez M. Ł. (1) sposób debetowania kont był zgodny z mechanizmem przedstawionym przez oskarżonego P. T. (1), co potwierdza prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. T. (1). Wyjaśnienia M. Ł. (1) były również zgodne z dowodami z dokumentów w postaci umowy komisju oraz dokumentacji bankowej.</p>	
umowa komisowa	<p>dokument niekwestionowany przez strony postępowania, niemniej w świetle wyjaśnień oskarżonego i zeznań D. M. nie budziło wątpliwości, że dokument ten nie odzwierciedlał prawdy odnośnie nabycia przez D. M. pojazdu H. (...) za środki pieniężne przyznane na podstawie umowy kredytowej.</p>	
zeznania D. M.	<p>zasługiwały na wiarę, ponieważ okoliczności wynikające z zeznań świadka miały oparcie w wyjaśnieniach oskarżonego P. T. (1) oraz w dowodach z dokumentów, w postaci umowy komisju oraz umowy sprzedaży komisowej. Świadek w sposób stanowczy wskazał, że oskarżonego widział nie więcej niż trzy razy, który wspominał o wzięciu przez świadka kredytu na samochód H. (...).</p>	

opinia z zakresu badań dokumentów	Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania końcowych wniosków opinii, ponieważ biegły wyjaśnił podstawy oraz przyjętą metodę badawczą. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, wewnętrznie niesprzeczna. Wnioski przedstawione w opinii zostały poprzedzone odpowiednim wyjaśnieniem, nie budziły wątpliwości Sądu, dlatego też w pełni je podzielił. Jej fachowości i rzetelności nie podważała również żadna ze stron procesu.		
1.1.4	wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3	
kopia dokumentacji bankowej z (...) SA (...) Oddział w W. wraz z kopią dowodu osobistego zawierającego wpis o zameldowaniu	dokumenty nadesłane przez bank, które złożono w związku z wnioskiem o otwarcie rachunku bankowego, do którego dołączono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu. Sąd nie miał wątpliwości odnośnie tego, że W. M. (1) posłużył się tymi dokumentami podczas zakładania rachunku bankowego. Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania.		
zawiadomienie Banku (...) SA wraz z załącznikami	dokument prywatny, sporządzony w oparciu o informacje gromadzone przez Bank w ramach prowadzonej działalności bankowej, nie budzący wątpliwości co do		

	prawdziwości zawartych w nim danych.		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	jak w pkt 1.1.3		
zeznania W. M. (1)	Depozycje świadka odnośnie debetowania kont były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego P. T. (1) złożonymi w postępowaniu przygotowawczym.		
1.1.5	wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3	
wyjaśnienia M. Ł. (1)	jak w pkt 1.1.3		
protokół wizji lokalnej	dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji w zakresie przyznanych mu kompetencji nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do wiarygodności oraz zawartego w nim oświadczenia W. M. (1). Dowód niekwestionowany przez strony. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.		
zeznania W. M. (1)	jak w pkt 1.1.4		
1.1.6	wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3 Dodatkowo oskarżony potwierdził, że zaświadczenie o zatrudnieniu P. T. (2) zostało wystawione przez niego przy wykorzystaniu danych jego działalności gospodarczej Tranzyt.	

zeznania P. T. (2)	ujawnione bez odczytania w toku postępowania sądowego Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ świadek opisał role każdej z osób zaangażowanych w przestępczy proceder, depozycje spójne, pozwalające odtworzyć rzeczywisty udział każdej z osób.		
1.1.8	zeznania W. M. (1)	depozycje składane przez świadka przesłuchiwanego wówczas jako podejrzany, zawierające opis ról każdej z osób zaangażowanych w przestępczy proceder, relacje spójne, pozwalające odtworzyć rzeczywisty udział każdej z osób	
wyjaśnienia M. Ł. (1)	wyjaśnienia spójne z depozycjami W. M. (1) co do debetowania kont i równego udziału P. T. (1) i M. Ł. (1) w popełnieniu przestępstw.		
protokół wizji lokalnej	jak w pkt 1.1.4		
1.1.9	zeznania A. S.	Sąd obdarzył zeznania świadka walorem wiarygodności, albowiem jako osoba obca dla oskarżonego nie miała powodów, aby zeznawać nieprawdę. Świadek rzeczowo odniosła się do istotnych okoliczności sprawy potwierdzając, że P. T. (1) zawarł umowę o rachunek bankowy, na który dokonywane były wpłaty i wypłaty oraz,	

		<p>że w dniu 8 czerwca 2001 roku zaczęły spływać obciążenia poza przyznany debet w wysokości 1643,11 zł, który nie został spłacony. Wiedza świadka pochodziła bezpośrednio z czynności, jakie podejmowała w ramach zatrudnienia w placówce bankowej. W pozostałym zakresie zeznania A. S. nie miały znaczenia dla rozpoznania sprawy, gdyż nie dotyczyły oskarżonego.</p>	
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
1.1.10	zeznania L. P.	<p>świadek jako pracownik (...) Banku w oparciu o dokumentację bankową przedstawił dokładne informacje co do założenia rachunku oraz wysokości salda debetowego powstałego na rachunku G. K. (1).</p>	
zeznania G. K. (1)	jak w pkt 1.1.7		
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
1.1.11	zeznania M. D. (2)	<p>świadek jako pracownik Banku w oparciu o dokumentację bankową przedstawił dokładne informacje co do założenia rachunku oraz wysokości salda debetowego powstałego na rachunku R. S. (2).</p>	
wyjaśnienia B. G.	<p>wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym we własnej sprawie B. G. potwierdził znajomość</p>		

	<p>z R. S. (2), jak też zdebitowanie konta założonego przez R. S. (2) wspólnie z oskarżonym P. T. (1) i inną ustaloną osobą. Sąd obdarzył wyjaśnienia B. G., przesłuchanego w tej sprawie jako świadka walorem wiarygodności, gdyż przedstawiona przez niego relacja była szczerą oraz spójną z wyjaśnieniami P. T. (1), który nie zaprzeczał popełnieniu tego czynu.</p>	
<p>wyjaśnienia M. Ł. (1)</p>	<p>jak w pkt 1.1.3</p>	
<p>zeznania R. S. (2)</p>	<p>świadek potwierdził fakt otwarcia rachunku bankowego, zasilenia rachunku bankowego środkami pieniężnymi, a następnie przyznał, że dokonał wypłat z rachunku. Biorąc pod uwagę, że zeznania świadka były spójne z wyjaśnieniami B. G. i wyjaśnieniami oskarżonego, Sąd obdarzył je walorem wiarygodności.</p>	
<p>dokumentacja bankowa</p>	<p>dokumenty nadesłane przez bank, które wytworzono w trakcie procedury otwarcia rachunku bankowego na rzecz R. S. (2). Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania.</p>	
<p>1.1.12</p>	<p>wyjaśnienia P. T. (1)</p>	<p>jak w pkt 1.1.3</p>

dokumentacja bankowa z (...) SA (...) Oddział w W. i (...) Oddział w W.	dokumenty nadesłane przez bank, które wytworzono w trakcie procedury otwarcia rachunku bankowego na rzecz M. N.. Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania.		
wydruk historii operacji na rachunku	Dokumenty sporządzone w oparciu o dane gromadzone przez bank, niekwestionowane przez strony postępowania, obrazujące wpłaty i wypłaty na rachunku bankowym otwartym przez M. N..		
1.1.13	zeznania G. K. (1)	jak w pkt 1.1.7	
kopia umowy rachunku bankowego	Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania.		
pismo z Banku	Dokument sporządzony przez bank w oparciu o gromadzone przez niego dokumenty, niekwestionowany przez strony postępowania.		
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
1.1.14	dokumentacja bankowa z (...) SA (...) Oddział w W.	dokumenty nadesłane przez bank, które wytworzono w trakcie procedury otwarcia rachunku bankowego na rzecz M. N.. Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania.	
zeznania M. D. (2)	jak w pkt 1.1.11		

1.1.15	wyjaśnienia M. D. (1)	Depozycje potwierdzające zapoznanie M. Ł. (1) z P. S. (2), debetowanie rachunków w W. i C.. M. D. (1) potwierdził, że P. T. (1) zasilał konto otwarte na dane P. S. (2). Relacja M. D. (1) była zgodna z wyjaśnieniami oskarżonego P. T. (1).	
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
wyjaśnienia M. Ł. (1)	szczerze potwierdził wyrobienie pieczętki (...), jak też udział P. S. (2).		
1.1.16	wyjaśnienia M. D. (1)	jak w pkt 1.1.15	
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
1.1.17	zeznania J. G.	pracownik (...), który w oparciu o dostępną mu dokumentację bankową opisał okoliczności dotyczące założenia rachunku na dane G. L. i powstałego zadłużenia na rachunku.	
wyjaśnienia M. D. (1)	M. D. (1) potwierdził otwarcie przez G. L. rachunku bankowego w celu jego debetowania.		
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.3		
1.1.18	zeznania A. M.	Sąd nadał zeznaniom świadka walor wiarygodności, ponieważ w sposób jednoznaczny i szczerzy wskazał, że zgubił portfel z zawartością m. in. dowodu osobistego. Nie ubiegał się również	

		o kredyt, w tym nie składał zaświadczenia o zatrudnieniu, zaprzeczył jakoby był pracownikiem (...) oraz aby podpisywał dokumenty w postaci faktury VAT, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.
protokół przeszukania	dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji w zakresie przyznanych mu kompetencji nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do wiarygodności. Dowód niekwestionowany przez strony. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.	
protokół przeszukania osoby	Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji w zakresie przyznanych mu kompetencji. Dowód niekwestionowany przez strony. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.	
wyjaśnienia P. T. (1)	Wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym oskarżony potwierdził, że zlecił wykonanie pieczętki w punkcie usługowym oraz potwierdził, że zaświadczenie o zatrudnieniu zostało przygotowane w celu złożenia w banku. Sąd	

	nie miał wątpliwości co do szczerości przyznanych przez P. T. (1) okoliczności faktycznych, w szczególności, że układały się one w spójną, logiczną całość.		
protokół oględzin przedmiotów i dokumentów	Dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji w zakresie przyznanych mu kompetencji. Dowód niekwestionowany przez strony. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.		
1.1.19	zeznania A. M.	jak w pkt 1.1.18	
protokół przeszukania	jak w pkt 1.1.18		
protokół przeszukania osoby	jak w pkt 1.1.18		
wyjaśnienia P. T. (1)	jak w pkt 1.1.18		
protokół oględzin przedmiotów i dokumentów	jak w pkt 1.1.18		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	wyjaśnienia P. T. (1)	Sąd nie obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu sądowym. Oskarżony wprawdzie podtrzymał złożone w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia, ale wskazał, że nie pamięta ich treści. Kwestionowanie sprawstwa popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynu stanowiło przyjętą przez niego linię obrony, która nie wytrzymuje jednak konfrontacji z zebrany w postępowaniu przygotowawczym materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny.	
zeznania M. N.	nie miały istotnego znaczenia dla rozpoznania tej sprawy, z uwagi na objawy przewlekłej choroby psychicznej w postaci schizofrenii oraz padaczki. Świadek nie pamiętała wydarzeń stanowiących przedmiot rozpoznania sprawy oraz nie potrafiła umiejscowić ich w czasie.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II	P. T. (1)

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 286 § 1 kk karze podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.</p> <p>Nie jest wymagane, aby dla wprowadzenia w błąd sprawca podejmował szczególne czynności, polegające na działaniu podstępnym lub chytrym. Dla uznania, że mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działania lub zaniechanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem. Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi natomiast tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobą określonej decyzji rozporządzenia mieniem.</p> <p>Korzyścią majątkową w myśl art. 115 § 4 kk</p>			

jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.

Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy.

Zgodnie z art. 12 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2018 roku, dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Przesłanka powziętego z góry zamiaru oznacza, że sprawca chce popełnić dwa lub więcej zachowań albo przewiduje możliwość ich popełnienia i na to się godzi. Przesłanka krótkich odstępów czasu między zachowaniami składającymi się na czyn ciągle to pojęcie nieostre i różnie interpretowane, oznaczające nie tylko odstęp kilku lub kilkunastodniowe, ale także kilkutygodniowe czy

kilkumiesięczne. Istotne jest każdorazowo relatywizowanie tej przesłanki w odniesieniu do całego okresu, w jakim przedsiębrane są zachowania mające składać się na czyn zabroniony (tak Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz pod red. prof. dr hab. M. Królikowskiego i prof. dr hab. Roberta Zawłockiego)

Natomiast w myśl art. 11 § 2 kk jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Mając powyższe rozważania prawne na względzie w świetle dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w czerwcu, nie później niż w dniu 23 czerwca 2000 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z K. Ż. doprowadził do zaciągnięcia kredytu przez K. Ż. na zakup motocykla w ten sposób, że przekazał podrobione zaświadczenie

o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) w celu uzyskania kredytu na zakup motocykla marki H. (...), na podstawie którego, wprowadzając uprzednio w błąd co do swojej sytuacji finansowej, K. Ż. podpisał w dniu 23 czerwca 2000 roku umowę kredytu na zakup motocykla w kwocie 35.500 zł, czym wprowadził pracowników (...) SA Oddział w C. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że motocykl jest przedmiotem umowy sprzedaży i czym doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.500 zł.

W świetle wyjaśnień oskarżonego P. T. (1), jak zeznań współsprawców przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie oraz zabezpieczonej dokumentacji, w tym bankowej i zaświadczeń o zatrudnieniu, bezspornym bowiem było, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami i K. Ż. doprowadził (...) S.A. Oddział w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kwoty 35.500 zł równoważnej wysokości udzielonego kredytu na zakup motocykla marki H. (...), który w rzeczywistości nie stanowił przedmiotu

umowy sprzedaży, a zatem bez istnienia faktycznej podstawy prawnej w tym zakresie. Warunkiem otrzymania kredytu było m. in. przedłożenie zaświadczenia o zatrudnieniu, a w konsekwencji zawarcie umowy kredytowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem K. Ż. i innych ustalonych osób. K. Ż. przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które uprzednio przekazał mu P. T. (1), wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A. Przedłożenie przez K. Ż. podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu, wywołało mylne wyobrażenia u pracowników banku co do jego sytuacji majątkowej oraz faktu, że motocykl jest przedmiotem umowy sprzedaży, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy kredytu. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem działał w przekonaniu, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu, są autentyczne i obrazują rzeczywisty stan. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia bank (...) S.A. w dniu 23 czerwca 2000 roku zawarł z K. Ż. umowę kredytu

na zakup motocykla w kwocie 35.500 zł, a więc niekorzystnie rozporządził mieniem. Oskarżony zatem z pełną świadomością doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wiedząc, że brak było podstaw do uzyskania kredytu i zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd w tym zakresie. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu w/w bank nie zawarłby umowy o kredyt. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych z udzielonego kredytu, bynajmniej nie na zakup motocykla, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, obejmując nim zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z udzielonego kredytu), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów).

W świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) działał w porozumieniu z K. Ż. oraz innymi ustalonymi osobami.

Przypomnieć należy, że z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców. Podstawę przypisania wszystkim współsprawcom odpowiedzialności za całość wspólnie zrealizowanego przestępstwa stanowi objęty treścią porozumienia zamiar wspólnego jego popełnienia.

W świetle wyjaśnień oskarżonego oraz pozostałych oskarżonych przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie, nie ulega wątpliwości, że przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) oraz sposób jego wykorzystania poprzez przedłożenie przez K. Ż. w banku w celu uzyskania kredytu, objęte były porozumieniem osób współdziałających, w tym

oskarżonego P. T.

(1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu wypełnione na rzecz osoby nie będącej pracownikiem (...), które następnie K. Ż. przedłożył w banku w celu uzyskania kredytu bankowego, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia kredytu. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu i każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa. W pełni akceptował zachowanie swoje i każdego ze współsprawców obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując wprawdzie tylko niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadniało przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym

zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o kredyt z załączonym zaświadczeniem o zatrudnieniu została podpisana 23 czerwca 2000 roku, przy czym do podrobienia zaświadczenia doszło w czerwcu 2000 roku.

Sąd wyeliminował z opisu czynów przypisanych oskarżonemu uczynienie sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodu oraz działania w zorganizowanej grupie przestępczej.

Po pierwsze, całokształt okoliczności towarzyszących popełnieniu przez oskarżonego przestępstw nie pozwala bowiem uznać, że oskarżony z popełnienia tych przestępstw uzyskiwał stały, a więc posiadający cechy regularności dochód. Wielość popełnionych czynów nie jest tożsama z uznaniem tego za stałe źródło dochodu. Owszem po zdebitowaniu konta zazwyczaj dochodziło do podziału środków pomiędzy oskarżonego i inne osoby, niemniej brak w tym elemencie systematyczności.

Uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu" (art. 65 § 1 k.k.) oznacza trwałość oraz ciągłość

uzyskiwanego dochodu, sprawca powinien zatem dopuszczać się przestępstwa wielokrotnie i z pewną regularnością (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 maja 2018 r. II AKa 24/18)

Znamię stałego źródła dochodu wynikające z normy art. 65 § 1 kk jest zrealizowane zarówno w sytuacji, gdy działalność przestępcza jest jedynym źródłem dochodu sprawcy, jak i wówczas, gdy stanowi dodatkowe, ale regularne źródło dochodu, przy czym nie jest istotna wysokość tego dochodu, jak również cel, na jaki sprawca przeznaczył osiągniętą z przestępstwa korzyść majątkową. Decydujący dla oceny, czy mamy do czynienia z realizacją tego znamienia jest sposób w jaki doszło do pozyskania tej korzyści, a zatem sprzeczny z obowiązującym porządkiem prawnym, długotrwały i powtarzalny. W przypadku przestępstw popełnionych przez P. T. (1) nie można mówić o regularności, dochodziło do nich w sytuacji, gdy udało się nakłonić którąś z kolejnych osób do zaciągnięcia kredytu, każdy z popełnionych czynów stanowił odrębne bezprawne przysporzenie, nie mające cech powtarzalności czy długotrwałości.

Stałym źródłem dochodu, o którym mowa w art. 65 § 1 kk jest sprzeczna z prawem praktyka przestępcza uprawiana przez sprawcę regularnie i przynosząca mu stałe dochody, zbliżona swą stałością do dochodów uzyskiwanych z normalnej pracy i zapewniająca sprawcy, czy to główne, czy uboczne, ale stałe dochody (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 31 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa 117/14) W odniesieniu do korzyści osiągniętych z popełnionych przez oskarżonego przestępstw nie można też zatem mówić o stałości tych dochodów.

Po wtóre, wobec uniewinnienia P. T. (1) od działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wyeliminowaniu podlegał z opisu czynów mu przypisanych także ten element.

(powyższe rozważania Sądu dotyczą czynów przypisanych oskarżonemu w pkt II-XVII).

Sąd z przypisanych oskarżonemu czynów wyeliminował także działanie w warunkach recydywy. Mimo, że oskarżony w trakcie postępowania przygotowawczego był karany sędownie, to

<p>w trakcie postępowania doszło do zatarcia wszystkich skazań. Brak zatem było podstaw do przypisania oskarżonemu działania w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2021 r. sygn. akt IV KK 84/20 odnoszący się do skutków zatarcia skazań w chwili orzekania).</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w sierpniu 2000 roku, nie później niż w dniu 22 sierpnia 2000 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z D. M. doprowadził</p>			

(...) S.A. (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.000 zł na skutek zawarcia umowy kredytowej w ten sposób, że dostarczył D. M. uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) oraz dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki H. (...) wystawiony na nazwisko A. D., który to samochód w rzeczywistości nie istniał, czym wprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej kredytobiorcy oraz faktu, że samochód będący przedmiotem umowy sprzedaży w rzeczywistości istnieje, w wyniku czego D. M. uzyskał w dniu 22 sierpnia 2000 roku w (...) SA (...) Oddział w W. kredyt w wysokości 36.000 zł.

W świetle wyjaśnień oskarżonego P. T. (1), jak też zeznań współsprawców przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie oraz zabezpieczonej dokumentacji, w tym bankowej i zaświadczeń o zatrudnieniu, uznać należało, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami i D. M. doprowadził (...) S.A. (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w postaci kwoty 36.000 zł równoważnej wysokości udzielonego kredytu na zakup samochodu marki H. (...), który w rzeczywistości nie istniał, a zatem bez istnienia faktycznej podstawy prawnej w tym zakresie. Warunkiem otrzymania kredytu było m. in. przedłożenie zaświadczenia o zatrudnieniu, a w konsekwencji zawarcie umowy kredytowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem D. M. i innych ustalonych osób. D. M. przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) oraz dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki H. (...) wystawiony na nazwisko A. D., które uprzednio przekazał mu P. T. (1), wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A. Przedłożenie przez D. M. podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu oraz okazanie dowodu rejestracyjnego w/w pojazdu, wywołało mylne wyobrażenia u pracowników banku co do jego rzeczywistej sytuacji majątkowej oraz faktu, że samochód będący przedmiotem umowy sprzedaży w rzeczywistości istnieje, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy kredytu. Nie ulega zatem

wątpliwości, że
pokrzywdzony został
wprowadzony w błąd,
albowiem działał w
przekonaniu, że
przedłożone dokumenty,
w tym zaświadczenie
o zatrudnieniu, są
autentyczne i obrazują
rzeczywisty stan. Na
podstawie tego błędnego
wyobrażenia bank (...) S.A. w dniu 22 sierpnia 2000 roku zawarł z D. M. umowę kredytu na zakup samochodu w kwocie 36.000 zł, a więc niekorzystnie rozporządził mieniem. Oskarżony zatem z pełną świadomością doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wiedząc, że brak było podstaw do uzyskania kredytu i zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd w tym zakresie. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu w/w bank nie zawarłby umowy o kredyt. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych z udzielonego kredytu.

Przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie

(...) i dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz sposób jego wykorzystania poprzez przedłożenie przez D. M. w banku w celu uzyskania kredytu, objęte były porozumieniem osób współdziałających, w tym oskarżonego P. T. (1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu wypełnione przez siebie na rzecz osoby nie będącej pracownikiem (...), które następnie D. M. przedłożył w banku w celu uzyskania kredytu bankowego, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru, jakiemu dokument ten ma służyć.

Zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało zatem znamiona oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadniało kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o kredyt z załączonym zaświadczeniem o zatrudnieniu została podpisana 23 czerwca 2000 roku, przy czym do podrobienia

zaświadczenia doszło w
czerwcu 2000 roku.

Z kwalifikacji prawnej tego
czynu wyeliminowano
także art. 18 § 1
kk odnoszący się do
sprawstwa kierowniczego.
Sprawstwo kierownicze
polega bowiem na
kierowaniu wykonaniem
czynu zabronionego przez
inną osobę. Sprawca
kierowniczy sam nie
realizuje znamion typu
czynu zabronionego, nie
wypełnia żadnego z
warunków
odpowiedzialności
określanych przez
znamiona czynu
zabronionego, ponieważ
sam nie wykonuje
tego czynu. Przedmiotem
działania sprawcy
kierowniczego jest
zachowanie innej osoby
(bezpośredniego
wykonawcy czynu
zabronionego), które
stanowi wypełnienie
znamion przestępstwa
poprzez rzeczywiste jego
wykonanie. Bezpośrednio
wykonujący czyn
zabroniony jest zatem
"narzędziem", przy
pomocy którego sprawca
kierowniczy wykonuje
czyn zabroniony. Treść
działania sprawcy
kierowniczego sprowadza
się do władztwa nad
przebiegiem realizacji
znamion czynu
zabronionego przez osobę
kierującą i to w czasie
jego wykonywania (tak
wyrok Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 4

<p>listopada 2010 r., sygn. akt II AKa 177/10). P. T. (1) realizował natomiast elementy tego czynu zabronionego w zakresie podrobienia dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu.</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IV	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w okresie od 24 listopada 2000 roku do 29 stycznia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.488,69 zł w ten sposób, że W. M. (1) po</p>			

uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, iż jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) dniu 24 listopada 2000 roku założył w (...) SA (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 2450 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniach 27-29 stycznia 2001 roku dokonał posługując się kartą bankomatową szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 17.488,69 zł.

W świetle wyjaśnień oskarżonego P. T. (1), jak zeznań współsprawców przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie oraz zabezpieczonej dokumentacji, w tym

bankowej i zaświadczeń o zatrudnieniu, bezspornym bowiem było, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą i W. M. (1) doprowadził (...) S.A. (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kwoty 17.488,69 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem W. M. (1) i innej ustalonej osoby. W. M. (1) wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A. przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że jest zatrudniony jako konserwator zabytków i że osiąga z tego tytułu zarobki w kwocie 2450 zł miesięcznie oraz okazując dowód osobisty, w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...). Przedłożenie przez W. M. (1) podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu oraz dowodu osobistego, jak też zadeklarowanie miesięcznych wpłat w kwocie 2450 zł, wywołało mylne wyobrażenia u pracowników banku co do jego zatrudnienia i wysokości osiągniętych

dochodów oraz miejsca jego zamieszkania, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i wydania karty bankomatowej. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem w przedstawicielach banku mylnie wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu i wpis odnośnie zameldowania W. M. (1), są autentyczne i obrazują rzeczywisty stan. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia bank (...) S.A. w dniu 24 listopada 2000 roku zawarł z W. M. (1) umowę o rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat na otworzony rachunek bankowy W. M. (1) celem wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki, wypłacił z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniach 27-29 stycznia 2001 roku środki pieniężne w kwocie 17.488,69 zł, powodując powstanie salda debetowego, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których

rzeczywiście nie posiadał na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza gdy tych nie było już na rachunku bankowym, a jednocześnie zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów przez W. M. (1) oraz miejsca jego zamieszkania. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu, bez okazania dowodu osobistego oraz licznych wpłat w/w bank nie zawarłby umowy o rachunek bankowy, ani nie wydałby karty bankomatowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania. O zamiarze oskarżonego niewątpliwie świadczyło to, że karty bankomatowej używał w czasie weekendu, kiedy obciążenia nie były na bieżąco ściągane z rachunku bankowego. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżony już w

chwili zawierania umowy nie miał zamiaru spłaty zobowiązania, wprowadzając również w tym zakresie w błąd pracowników banku. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim obejmującym zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, miejsca zameldowania).

Sąd w świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) współdziałał z W. M. (1) oraz inną ustaloną osobą w porozumieniu.

Przypomnieć należy, że z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców. Podstawę przypisania wszystkim współsprawcom odpowiedzialności za całość wspólnie zrealizowanego

przestępstwa stanowi
objęty treścią
porozumienia zamiar
wspólnego jego
popelnienia.

W świetle wyjaśnień
oskarżonego oraz
pozostałych oskarżonych
przesłuchanej w
rozpoznawanej w sprawie
jako świadkowie, nie
ulega wątpliwości, że
przekazanie przez P.
T. (1) podrobionego
zaświadczenia o
zatrudnieniu
kredytobiorcy w firmie
(...) oraz dowodu
osobistego z wpisem
o zameldowaniu W.
M. (1), jak też
sposób wykorzystania
tych dokumentów poprzez
przedłożenie ich przez
W. M. (1) w banku w
celu uzyskania otwarcia
rachunku bankowego
i uzyskania karty
bankomatowej, objęte
były porozumieniem osób
współdziałających, w tym
oskarżonego P. T.
(1). Skoro oskarżony
przekazał zaświadczenie o
zatrudnieniu wypełnione
na rzecz osoby nie będącej
pracownikiem (...) oraz
dowód osobisty z wpisem o
miejscu zameldowania W.
M. (1) dokonany na jego
polecenie, które następnie
W. M. (1) przedłożył
w banku, to zdawał
sobie w pełni sprawę z
przestępnego zamiaru co
do wyłudzenia środków
pieniężnych. Oskarżony
działał wspólnie i
w porozumieniu i

każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa. W pełni akceptował zachowanie swoje i każdego ze współsprawców obejmując je świadomością i wolą.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadniało kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 24 listopada 2000 roku, przy czym do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 27-29 stycznia 2001 roku.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

#	3.4. Podstawa prawna skazania albo	V	P. T. (1)
---	---------------------------------------	---	-----------

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając na względzie przywołane powyżej uwagi natury prawnej Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w okresie od 16 stycznia 2001 roku do 2 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.492,85 zł w ten sposób, że W. M. (1) po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), oraz poświadczającym nieprawdę			

zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że jest zatrudniony jako konserwator zabytków i z tego tytułu osiąga zarobki w kwocie 2450 zł, W. M. (1) w dniu 16 stycznia 2001 roku w (...) Bank SA w W. założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 4500 zł miesięcznie, a następnie na założone w ten sposób konto dokonano szeregu wpłat w celu wykazania, że W. M. (1) posiada znaczną ilość gotówki, po czym w dniu 2 lutego 2001 roku dokonał szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 19.492,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego banku.

W świetle wyjaśnień oskarżonego P. T. (1), jak zeznań współsprawców przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie oraz zabezpieczonej dokumentacji, w tym bankowej i zaświadczeń o zatrudnieniu, bezspornym bowiem było, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami i W. M. (1) doprowadził (...) Bank Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.492,85 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych

wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem W. M. (1) i innych ustalonych osób. W. M. (1) wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A. przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że jest zatrudniony jako konserwator zabytków i że osiąga z tego tytułu zarobki w kwocie 2450 zł miesięcznie oraz okazując dowód osobisty, w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...). Przedłożenie przez W. M. (1) sfalszowanego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu oraz dowodu osobistego, jak też zadeklarowanie miesięcznych wpłat w kwocie 2450 zł, wywołało mylne wyobrażenia u pracowników banku co do jego zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów oraz miejsca jego zamieszkania, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i wydania karty bankomatowej. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem w przedstawicielach banku

mylnie wytworzono wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu i wpis odnośnie zameldowania W. M. (1), są autentyczne i obrazują ten fakt. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia bank (...) S.A. w dniu 16 stycznia 2001 roku zawarł z W. M. (1) umowę o rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat na ten rachunek celem wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki W. M. (1) wypłacił z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniu 2 lutego 2001 roku środki pieniężne w kwocie 19.492,85 zł, powodując powstanie salda debetowego, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza gdy tych po licznych wypłatach nie było już na rachunku bankowym, a jednocześnie zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd

odnośnie zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów przez W. M. (1) oraz miejsca jego zamieszkania. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu, bez okazania dowodu osobistego oraz licznych wpłat w/w bank nie zawarłby umowy o rachunek bankowy, ani nie wydałby karty bankomatowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego. O zamiarze oskarżonego niewątpliwie świadczyło to, że karty bankomatowej użyto w czasie weekendu, kiedy obciążenia nie spływały na bieżąco. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżony - już w chwili zawierania umowy przez W. M. (1) - nie miał zamiaru spłaty zobowiązania, wprowadzając również w tym zakresie w błąd pracowników banku. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim obejmującym zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd

co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, miejsca zameldowania).

Sąd w świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) współdziałał z W. M. (1) oraz innymi ustalonymi osobami w porozumieniu. Przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy w firmie (...) oraz dowodu osobistego z wpisem o zameldowaniu W. M. (1), jak też sposób wykorzystania tych dokumentów poprzez przedłożenie ich przez W. M. (1) w banku w celu otwarcia rachunku bankowego i uzyskania karty bankomatowej, objęte były porozumieniem osób współdziałających, w tym oskarżonego P. T. (1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu wypełnione na rzecz osoby nie będącej pracownikiem (...) oraz dowód osobisty z wpisem o miejscu zameldowania W. M. (1) dokonany na jego polecenie, które następnie W. M. (1) przedłożył w banku, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie

oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadniało kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 16 stycznia 2001 roku, przy czym do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniu 2 lutego 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	VI	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odnosząc w/w przywołane rozważania prawne do dokonanych ustaleń faktycznych, Sąd uznał oskarżonego P. T.			

(1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w okresie od 19 stycznia 2001 roku do 19 lutego 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z P. T. (2), doprowadził (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.507,98 zł w ten sposób, że P. T. (2) po uprzednim założeniu w dniu 19 stycznia 2001 roku rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego E. nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1400 zł miesięcznie i po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiąganego dochodu, złożył dostarczone mu przez P. T. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), z którego wynikało, że P. T. (2) osiąga zarobki w kwocie 1.400 zł, a następnie dokonał na założone konto szeregu wpłat, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 17-19 lutego 2001 roku szeregu

wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 14.507,98 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie.

Ze zgromadzonych dowodów bezspornie wynika, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z P. T. (2) doprowadził Bank (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.507,98 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem P. T. (2). W dniu 19 stycznia 2001 roku P. T. (2) udał się do placówki bankowej w celu otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1400 zł miesięcznie, jednocześnie przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które dostarczył mu P. T. (1). Oskarżony poprzez wypełnienie zaświadczenie o zatrudnieniu P. T. (2), a następnie złożone przez niego w banku, wprowadził w błąd pracowników banku. Błąd polegał na tym, że u pracowników banku powstało mylne

wyobrażenie, że P. T. (2) jest faktycznie zatrudniony w podmiocie (...) i, że posiada zdolność do spłaty zadłużenia z uwagi na wysokość osiągniętych zarobków wskazanych w tym zaświadczeniu. W rzeczywistości nie był on jednak pracownikiem (...), a co za tym idzie nie osiągał wskazanego w nim dochodu. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem wytworzono w nim wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu, obrazują stwierdzone w nim okoliczności. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia w dniu 16 stycznia 2001 roku P. T. (2) otworzył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat przez P. T. (1) na ten rachunek bankowy celem wykazania, że P. T. (2) posiada znaczną ilość gotówki, zrealizował z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniach 17-19 lutego 2001 roku szeregu wypłat, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 14.507,98 zł, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Oskarżony z pełną świadomością

doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza gdy tych po licznych wypłatach nie było już na rachunku bankowym, a jednocześnie zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów przez P. T. (2). Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu w/ w bank nie zawarłby umowy o rachunek bankowy, ani nie wydałby karty bankomatowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania.

Przekazanie P. T. (2) przez P. T. (1) zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...), jak też sposób jego wykorzystania poprzez przedłożenie go w banku przez P. T. (2) w celu otwarcia rachunku bankowego i uzyskania karty bankomatowej, wypłata środków, objęte były porozumieniem. Skoro

oskarżony przekazał
zaświadczenie o
zatrudnieniu wypełnione
na rzecz osoby nie
będącej pracownikiem
prowadzonej przez niego
działalności gospodarczej,
które to następnie P.
T. (2) przedłożył w
banku, to zdawał sobie
w pełni sprawę z
przestępnego zamiaru co
do wyłudzenia środków
pieniężnych. Oskarżony
działał zatem wspólnie
i w porozumieniu, a
każdy ze współsprawców
obejmował zamiarem
wszystkie znamiona
przestępstwa, o czym
świadczy to, że brali
aktywny udział w
przestępczym procederze,
aby doprowadzić do
zamierzonego celu czyli
osiągnięcia korzyści
majątkowej. Każdy z
nich w pełni akceptował
zachowanie swoje i
każdego ze
współsprawców,
obejmując je
świadomością i wolą.
Oskarżony działał
metodycznie, realizując
niektóre czynności, co
nie wyklucza uznania,
że działał wspólnie i w
porozumieniu.

Uwzględniając powyższe
Sąd nie miał wątpliwości,
że zachowanie
oskarżonego w pełni
zrealizowało znamion
oszustwa z art. 286 § 1
kk. Z kwalifikacji prawnej
czynu wyeliminowano
natomiast art. 270
§ 1 kk, albowiem

treść zaświadczenia o zatrudnieniu została wypełniona i podpisana przez oskarżonego, który z uwagi na to, że faktycznie posiadał zarejestrowaną działalność pod nazwą (...) był osobą uprawnioną do wystawienia takiego zaświadczenia. Było to zatem oświadczenie stwierdzające okoliczności nieprawdziwe, lecz nie był to dokument podrobiony, ani też przerobiony.

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 19 stycznia 2001 roku, przy czym do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 17-19 lutego 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk– jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.6. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	VII	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgodnie z art. 13 § 1 kk odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Usiłowanie obejmuje: zamiar popełnienia czynu zabronionego, zachowanie stanowiące bezpośrednie zmierzanie do dokonania czynu zabronionego i brak dokonania zamierzonego czynu. Bezpośrednie zmierzanie do dokonania należy odnosić do znamion czynności wykonawczej czynu zabronionego, którego dokonanie jest objęte zamiarem sprawcy (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20 listopada 2019 r., II AKa 324/19).

W myśl art. 271 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Typ kwalifikowany tego przestępstwa uregulowany został w § 3 art. 271 kk, a polegający na popełnieniu tego określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej.

Czynnością sprawczą czynu zabronionego z art.

271 kk jest "poświadczenie nieprawdy". Polega ono na wystawieniu dokumentu stwierdzającego okoliczności nieistniejące lub przeinaczające, lub też na zatajeniu prawdy, którą należało stwierdzić.

Natomiast zgodnie z art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązкови niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Odnosząc przywołane powyżej wskazania podstaw prawnych i odniesienie ich do dokonanych ustaleń faktycznych, uznać należało oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, albowiem w dniu 25 stycznia 2001 roku w W., prowadząc działalność gospodarczą o nazwie (...), będąc upoważnionym

z tego tytułu do wystawiania dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu, działając jednocześnie w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie w ten sposób, że dostarczył G. K. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu, w którym poświadczył nieprawdę co do faktu jego zatrudnienia w firmie (...) oraz faktu otrzymywania przez niego zarobków w kwocie 1600 zł, a które to zaświadczenie następnie G. K. (1) działający w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył w dniu 29 stycznia 2001 roku w (...) Oddziale (...) SA zakładając rachunek (...) o nr (...), usiłując w ten sposób doprowadzić Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 17.000 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do swojego zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, do czego jednak nie doszło z uwagi na zablokowanie środków na koncie na poczet poczynionych transakcji za pośrednictwem otrzymanej przez G. K. (1) karty.

P. T. (1) prowadząc działalność gospodarczą o nazwie (...), a zatem będąc osobą upoważnioną do wystawiania dokumentów

w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu, wystawiając zaświadczenie o zatrudnieniu G. K. (1) i wskazując w nim jednocześnie wysokość osiągniętych przez niego zarobków, które to zaświadczenie G. K. (1) przedłożył w dniu 29 stycznia 2001 roku w (...) Oddziale (...) S.A., niewątpliwie ułatwił mu dokonanie czynu zabronionego, jak też działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Bezspornym przy tym było, że oskarżony P. T. (1) zdawał sobie sprawę z faktu, że wypełniając zaświadczenie o zatrudnieniu w sytuacji gdy G. K. (1) nie był pracownikiem podmiotu (...), poświadczając nieprawdę oraz, że zostanie ono przedłożone w banku. Należy jednocześnie wskazać, że G. K. (1) przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu wprowadził w błąd pracowników banku. Błąd polegał na tym, że u pracowników banku mylnie wytworzono wyobrażenie, że G. K. (1) jest faktycznie zatrudniony w podmiocie (...) i, że posiada zdolność do spłaty zadłużenia z uwagi na wysokość osiągniętych zarobków wskazanych w tym zaświadczeniu. W rzeczywistości nie był on jednak pracownikiem (...), a co za tym idzie nie osiągał z

tego tytułu wynagrodzenia w wysokości podanej w zaświadczeniu o zarobkach. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem wyobrażenie, że przedłożone przez G. K. (1) dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu, obrazują stwierdzone w nim okoliczności. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia w dniu 29 stycznia 2001 roku G. K. (1) otworzył rachunek (...) o nr (...). Następnie zaś używając karty bankomatowej G. K. (1) dokonał szeregu transakcji, jednakże z uwagi na zablokowanie przez bank środków znajdujących się na koncie na poczet tychże transakcji, nie doszło do zdebitowania konta.

Powyższe okoliczności pozwalały zatem uznać, że do założenia rachunku bankowego i próby jego zdebitowania nie mogłoby dojść bez pomocy oskarżonego P. T. (1). Tym samym przyjąć należało, że zachowanie oskarżonego P. T. (1) przybrało postać formy zjawiskowej w postaci pomocnictwa do przestępstwa z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, do którego z uwagi na zablokowanie przez bank środków

<p>na poczet poczynionych przy użyciu karty bankomatowej transakcji ostatecznie nie doszło, stąd też w kwalifikacji prawnej przyjęto art. 13 § 1 kk.</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.7. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	VIII	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie w świetle dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w okresie od 30 stycznia 2001 roku do 12 kwietnia 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z W. M. (1) doprowadził (...) Bank SA (...) Oddział</p>			

w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.329,13 zł w ten sposób, że W. M. (1), po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do miejsca swojego zamieszkania oraz zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, na podstawie dowodu osobistego o nr (...), w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...), założył w dniu 30 stycznia 2001 roku w (...) Bank (...) Oddział w W. rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy, deklarując wpłaty w kwocie 8400 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniu 12 kwietnia 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 9.329, 13 zł., a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie.

W świetle wyjaśnień oskarżonego P. T. (1), jak zeznań współsprawców przesłuchanych w rozpoznawanej sprawie jako świadkowie oraz zabezpieczonej dokumentacji, w tym bankowej i zaświadczeń o zatrudnieniu, bezspornym bowiem było, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą i

W. M. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.329,13 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem W. M. (1) i innej ustalonej osoby. W. M. (1) wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A., przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów oraz okazując dowód osobisty, w którym na polecenie P. T. (1) podrobiono wpis o zameldowaniu W. M. (1) w W. przy ul. (...). Przedłożenie przez W. M. (1) podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu oraz dowodu osobistego, jak też zadeklarowanie miesięcznych wpłat w kwocie 8400 zł, wywołało mylne wyobrażenia w pracownikach banku co do jego zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów oraz miejsca jego zamieszkania, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i wydania karty bankomatowej. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został

wprowadzony w błąd, albowiem w przedstawicielach banku wytworzono mylne wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu i wpis odnośnie zameldowania W. M. (1), są autentyczne i obrazują ten fakt. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia (...) Bank S.A. w dniu 30 stycznia 2001 roku zawarł z W. M. (1) umowę o rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat na otworzony rachunek bankowy celem wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki, W. M. (1) wypłacił z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniu 12 kwietnia 2001 roku środki pieniężne w kwocie 9.329,13 zł powodując powstanie salda debetowego, a więc doprowadził do pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza po licznych wypłatach z założonego rachunku bankowego, a jednocześnie zdawał sobie

sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów przez W. M. (1) oraz miejsca jego zamieszkania. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu, bez okazania dowodu osobistego oraz zadeklarowanych wpłat, bank nie zawarłby umowy o rachunek bankowy, ani nie wydałby karty bankomatowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania. O zamiarze oskarżonego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem niewątpliwie świadczyło także i to, że karty bankomatowej używano w czasie weekendu, kiedy obciążenia nie były na bieżąco odnotowywane. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżony już w chwili zawierania umowy nie miał zamiaru spłaty zobowiązania, wprowadzając również w tym zakresie w błąd pracowników banku. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z

zamiarem bezpośrednim obejmując nim zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, miejsca zameldowania).

Sąd w świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) współdziałał z W. M. (1) oraz inną ustaloną osobą w porozumieniu.

Przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy oraz dowodu osobistego z wpisem o zameldowaniu W. M. (1), jak też sposób jego wykorzystania tych dokumentów poprzez przedłożenie ich przez W. M. (1) w banku w celu uzyskania otwarcia rachunku bankowego i uzyskania karty bankomatowej, objęte były porozumieniem osób współdziałających, w tym oskarżonego P. T. (1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu wypełnione na rzecz osoby nie będącej pracownikiem oraz dowód osobisty z wpisem o miejscu zameldowania W. M. (1) dokonany na jego polecenie, które następnie

W. M. (1) przedłożył w banku, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu i każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa, o czym świadczy jego aktywny udział w przestępczym procederze. W pełni akceptował zachowanie swoje i każdego ze współsprawców obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamiona oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadnia kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu

<p>30 stycznia 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniu 12 kwietnia 2001 roku.</p> <p>Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk– jak w pkt 3.2.</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.8. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IX	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zgromadzonych dowodów, poza sporem było to, że oskarżony P. T. (1) w okresie od 5 marca 2001 roku do 8 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia, doprowadził pracowników (...) Banku (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 5 marca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-</p>			

rozliczeniowy (...) nr (...), deklarując wpłaty w kwocie 3.500 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 8 czerwca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 1643,11 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie.

P. T. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1643,11 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. W dniu 5 marca 2001 roku P. T. (1) udał się do w/w placówki i założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 3.500 zł miesięcznie, czym wprowadził w błąd pracowników banku co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat środków na tak założony rachunek bankowy celem wykazania, że]posiada znaczną ilość gotówki oraz zdolność do spłaty zadłużenia, posługując się

kartą bankomatową, w dniu 8 czerwca 2001 roku dokonał szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 1643,11 zł, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał na rachunku i do wypłaty który w takiej wysokości nie był uprawniony. Nie było zatem wątpliwości, że działanie oskarżonego obliczone zostało na osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebetowanie rachunku bankowego.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.9. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	X	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając na względzie przywołaną powyżej argumentację prawną i odnoszą ją do poczynionych ustaleń			

faktycznych, Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w dniach od 6 kwietnia 2001 roku do 22 czerwca 2001 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. K. (1) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. K. (1) założył w dniu 6 kwietnia 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w (...) Banku (...) Oddział w W. deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2600 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi, dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 21-22 czerwca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 11.428,63 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie.

Ze zgromadzonych dowodów bezspornie

wynika, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu G. K. (1) doprowadził (...) Bank (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.428,63 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem G. K. (1). W dniu 6 kwietnia 2001 roku G. K. (1) udał się do placówki bankowej w celu otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) nr (...), deklarując wpłaty w kwocie 2600 zł miesięcznie. Pracownicy banku zostali wprowadzeni w błąd co do zdolności G. K. (1) do spłaty zadłużenia z uwagi na wysokość zadeklarowanych zarobków. W dniu 6 kwietnia 2001 roku G. K. (1) otworzył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat przez P. T. (1) na tak założony rachunek bankowy, celem wykazania, że G. K. (1) posiada znaczną ilość gotówki, z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniach 21-22 czerwca 2001 roku dokonano szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w

kwocie 11.428,63 zł, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza gdy tych po licznych wypłatach nie było już na rachunku bankowym, a jednocześnie zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie wysokości osiąganych dochodów przez G. K. (1). Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego. O zamiarze oskarżonego niewątpliwie świadczyło to, że karty bankomatowej używał w czasie weekendu, kiedy obciążenia nie były na bieżąco ściągane z rachunku bankowego. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżony już w chwili zawierania umowy nie miał zamiaru spłaty zobowiązania, wprowadzając również w tym zakresie w błąd pracowników banku.

W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim obejmującym zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do wysokości osiąganych dochodów).

Sąd w świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) współdziałał z G. K. (1) w porozumieniu.

Przypomnieć należy, że z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców. Podstawę przypisania wszystkim współsprawcom odpowiedzialności za całość wspólnie zrealizowanego przestępstwa stanowi objęty treścią porozumienia zamiar wspólnego jego popełnienia.

W świetle wyjaśnień oskarżonego, świadków oraz dokumentacji, w tym

dokumentacji bankowej, nie ulega wątpliwości, że zadeklarowanie miesięcznych zarobków w kwocie 2600 zł w celu uzyskania otwarcia rachunku bankowego i uzyskania karty bankomatowej, wypłata środków, objęte były porozumieniem. Skoro oskarżony, jak i G. K. (1) chcieli szybko zarobić, a G. K. (1) założył rachunek bankowy, do którego kartę bankomatową posiadał P. T. (1), to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu, a każdy ze współsprawców w pełni akceptował zachowanie swoje i każdego ze współsprawców obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 6 kwietnia 2001 roku,

<p>a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 21-22 czerwca 2001 roku.</p> <p>Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk– jak w pkt 3.2.</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.10. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XI	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, że P. T. (1) zrealizował znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w dniach od 9 kwietnia 2001 roku do 14 maja 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, B. G. oraz R. S. (2) doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21.816,18 zł wprowadzając pracowników Banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej R. S. (2) i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób,</p>			

że za pośrednictwem B. G. namówił R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego w banku (...) SA, przekazał R. S. (2) środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym i udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył mu w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę.

Ze zgromadzonych dowodów bezspornie wynika, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu B. G. i R. S. (2) doprowadził Bank (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował za pośrednictwem B. G., który namówił R. S. (2) do założenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. W dniu 9 kwietnia 2001 roku R. S. (2) udał się do placówki bankowej w celu otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego deklarując wpłaty w kwocie 2500 zł miesięcznie. Następnie P. T. (1) przekazał R. S. (2) środki pieniężne

celem wpłaty na rachunek bankowy, aby wykazać, że R. S. (2) posiada znaczną ilość gotówki oraz udzielił wskazówek niezbędnych przy debetowaniu konta, jak też towarzyszył mu w kasynach celem zakupu żetonów za pomocą otrzymanej karty kredytowej, a następnie ich wymiany na gotówkę, po czym zrealizował z tego rachunku osobiście jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 11-14 maja 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 21.816,18 zł.

W świetle przeprowadzonych dowodów nie ulega wątpliwości, że namówienie przez B. G. R. S. (2) do założenia rachunku bankowego, instruowanie go odnośnie podjęcia koniecznych do zdebetowania konta czynności, wypłata środków, zakup żetonów w kasynie, objęte były porozumieniem. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu i każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa, o czym świadczy to, że brał aktywny udział w przestępczym procederze. W pełni akceptował zachowanie swoje i każdego ze współsprawców

obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 9 kwietnia 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 11-14 maja 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.11. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XII	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
P. T. (1) - działaniem polegającym na tym,			

że w dniach od 12 czerwca 2001 roku do 15 lipca 2001 roku w W. i innych miastach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. za pomocą wprowadzenia w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej M. N. i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia, doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.055,12 zł w ten sposób, że M. N. w dniu 12 czerwca 2001 roku założyła w (...) Oddziale (...) SA rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o nr (...) deklarując wpłaty w kwocie 1500 zł miesięcznie, a następnie przekazał M. N. środki niezbędne do zasilenia rachunku deklarowanymi wpłatami pieniężnym, po czym dokonała ona osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniach 13-15 lipca 2001 roku szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.055,12 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie – wyczerpał znamiona występku z art.

286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk
w zw. z art. 4 § 1 kk.

Ze zgromadzonych dowodów bezspornie wynika, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu M. N. doprowadził Bank (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.055,12 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem M. N.. W dniu 12 czerwca 2001 roku M. N. udała się do placówki bankowej w celu otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) o nr (...) deklarując przy tym wpłaty w kwocie 1500 zł miesięcznie. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat środków otrzymanych od P. T. (1) na tak założony rachunek bankowy celem wykazania, że M. N. posiada znaczną ilość gotówki, posługując się kartą bankomatową w dniach 13-15 lipca 2001 roku dokonał szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.055,12 zł. a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał

na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza że suma wpłat była znacznie niższa od dokonywanych wypłat. Czyn ten popełniony został w ramach porozumienia P. T. (1) i M. N..

Przypomnieć należy, że z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców.

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 12 czerwca 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 113-15 lipca 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.12. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XIII	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn oskarżonego P. T. (1) - polegający na tym, że w dniach od 27 czerwca 2001 r. do 21 lipca 2001 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził Bank (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie w ten sposób, że G. K. (1) w dniu 27 czerwca 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) o numerze (...) w (...) SA (...) Oddział w W., deklarując miesięczne zarobki w kwocie 2500 zł, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi ze środków pieniężnych otrzymanych od P. T. (1), dokonał posługując się kartą bankomatową w dniach 19-21 lipca 2001 roku wypłat z rachunku, powodując powstanie</p>			

salda debetowego w kwocie 17.903 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie – zakwalifikowany został jako występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

Ze zgromadzonych dowodów bezspornie wynika bowiem, że P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) doprowadził Bank (...) (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.903 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem G. K. (1). W dniu 27 czerwca 2001 roku G. K. (1) udał się do placówki bankowej w celu otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) o numerze (...) deklarując wpłaty w kwocie 2500 zł miesięcznie. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat środków otrzymanych od P. T. (1) na tak założony rachunek bankowy celem wykazania, że G. K. (1) posiada znaczną ilość gotówki, posługując się kartą bankomatową w dniach 19-21 lipca 2001 roku dokonano szeregu wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w

kwocie 17.903 zł.
Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza że suma wypłat znacznie przekroczyła sumę wpłat, a pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie wysokości osiąganych dochodów przez G. K. (1). Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego,

P. T. (1) działał też z G. K. (1) w porozumieniu. Bez ich skoordynowanych działań nie zostałyby zrealizowany przestępczy zamiar. Każdy zaś ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane zachowaniem innego lub innych współsprawców.

Skoro oskarżony, jak i G. K. (1) chcieli szybko zarobić, a G. K. (1) założył rachunek bankowy, do którego kartę bankomatową posiadał P.

T. (1), to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk. Z kwalifikacji prawnej czynu wyeliminowano natomiast art. 270 § 1 kk, albowiem treść zaświadczenia o zatrudnieniu została wypełniona i podpisana przez oskarżonego, który z uwagi na to, że faktycznie posiadał zarejestrowaną działalność pod nazwą (...) był osobą uprawnioną do wystawienia takiego zaświadczenia. Było to zatem oświadczenie stwierdzające okoliczności nieprawdziwe, lecz nie był to dokument podrobiony, ani też przerobiony.

Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została bowiem podpisana w dniu 27 czerwca 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 19-21 lipca 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk– jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu

art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.			
#	3.13. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XIV	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Działaniem polegającym na tym, że w okresie od 30 sierpnia 2001 roku do 4 października 2001 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia doprowadził pracowników (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że w dniu 30 sierpnia 2001 roku założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) w banku, deklarując wpłaty w kwocie 3000 zł miesięcznie, a następnie po zasileniu rachunku wpłatami własnymi dokonał osobiście, jak też posługując się kartą bankomatową w dniu 3-4 października 2001 roku szeregu wypłat z rachunku ,</p>			

powodując powstanie salda debetowego w kwocie 7.996,66 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, P. T. (1) zrealizował znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

W dniu 30 sierpnia 2001 roku P. T. (1) udał się do w/w placówki i założył rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...), deklarując wpłaty w kwocie 3000 zł miesięcznie, czym wprowadził pracowników banku w błąd co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat środków na otwarty rachunek bankowy, co czynił celem wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki oraz zdolność do spłaty zadłużenia, posługując się kartą bankomatową, w dniach 3-4 października 2001 roku dokonał szeregu wypłat z tego rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 7966,66 zł, co tym samym stanowiło o niekorzystnym rozporządzeniu mieniem. Oskarżony dokonując wpłat środków wiedział zatem, jaką kwotą dysponuje, a dokonując wypłat przewyższających saldo spowodował szkodę,

jednocześnie zdając sobie sprawę z tego, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie wysokości osiąganych przez niego dochodów. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim obejmującym zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów). Zadeklarowanie odpowiednio wysokich dochodów pozwalało na uzyskanie korzystnych warunków dla nowo założonego rachunku bankowego.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.14. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XV	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Działaniem polegającym na tym, że P. T. (1) w dniach od 25 września 2001 roku do			

7 listopada 2001 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru za pomocą wprowadzenia pracowników banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia przez P. S. (2), doprowadził pracowników Banku (...) SA (...) Oddział w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.019, 85 zł w ten sposób, że P. S. (1) założył w dniu 25 września 2001 roku rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy (...) nr (...) deklarując fakt zatrudnienia w firmie (...) i miesięczne zarobki w kwocie co najmniej 1000 zł, a następnie dokonał na założone w ten sposób konto wpłaty w celu wykazania, że posiada znaczną ilość gotówki i zdolność kredytową, a następnie posługując się kartą bankomatową w dniach 3-7 listopada 2001 roku dokonał wypłat z rachunku, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 30.019,85 zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, wyczerpane został znamiona występku

z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

Także i w odniesieniu do tego czynu, nie budziło wątpliwości działanie wspólnie i w porozumieniu P. T. (1) i P. S. (2), jak też doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek wprowadzenia pracowników banku w błąd co do sytuacji majątkowej P. S. (2), tj. do jego rzekomego zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, co następnie przełożyło się na warunki założonego rachunku bankowego.

Nie było również żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, na co wskazują poszczególne etapy realizacji tego czynu, a odstępy czasu pomiędzy zachowaniami składającymi się na ten czyn były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została bowiem podpisana w dniu 25 września 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 3-7 listopada 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.15. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	XVI	P. T. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego P. T. (1) za winnego czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem w dniach od 3 do 17 października 2001 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz z P. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzając pracowników banku w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia przez P. S. (2), doprowadził pracowników Banku (...) SA Oddział w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.498 zł w ten sposób, że dostarczył P. S. (2) podrobione przez inną ustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), a P. S. (2) w dniu 3 października 2001 roku, posługując się podrobionym</p>			

zaświadczeniem o
zatrudnieniu w
przedsiębiorstwie (...)
założył rachunek
oszczędnościowo-
rozliczeniowy (...) nr (...)
w (...) SA Oddział
w C. deklarując fakt
zatrudnienia w firmie
(...) i miesięczne zarobki
w kwocie co najmniej
1000 zł, a następnie
po zasileniu rachunku
wpłatami własnymi,
dokonał posługując się
kartą bankomatową w
dniach 13 - 17
października 2001 roku
wypłat z rachunku,
powodując powstanie
saldy debetowego w
kwocie 22.498 zł., a tym
samym szkodę w mieniu
pokrzywdzonego Banku w
ww. kwocie.

W świetle wyjaśnień
oskarżonego P. T. (1),
jak zeznań współsprawców
przesłuchanych w
rozpoznawanej sprawie
jako świadkowie oraz
zabezpieczonej
dokumentacji bankowej i
zaświadczeń o
zatrudnieniu, bezspornym
bowiem było, że P. T.
(1), działając wspólnie i
w porozumieniu z innymi
ustalonymi osobami i
P. S. (2) doprowadził
Bank (...) S.A. Oddział
w C. do niekorzystnego
rozporządzenia mieniem
w kwocie 22.498 zł
poprzez spowodowanie
saldy debetowego na
skutek wielokrotnych
wypłat przy użyciu
karty bankomatowej. Tę

czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem P. S. (2) i innych ustalonych osób. P. S. (2) wprowadził w błąd pracowników banku (...) S.A. poprzez przedłożenie poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...), które dostarczył mu P. T. (1). Przedłożenie przez P. S. (2) tego dokumentu, jak też zadeklarowanie miesięcznych zarobków w kwocie co najmniej 1000 zł, wywołało mylne wyobrażenia u pracowników banku co do jego zatrudnienia i co do wysokości osiąganych dochodów. Skutkowało to uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i wydania karty bankomatowej. Nie ulega zatem wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem w przedstawicielach banku wywołano mylne wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu P. S. (2), są autentyczne i obrazują rzeczywisty stan. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia Bank (...) S.A. w dniu 3 października 2001 roku zawarł z P. S. (2) umowę o rachunek oszczędnościowo-rozliczeniowy. Następnie po dokonaniu szeregu wpłat na otwarty rachunek

bankowy, co służyć miało wykazaniu posiadania znacznej ilości gotówki, P. S. (2) wypłacił z tegoż rachunku przy użyciu karty bankomatowej w dniach 13-17 października 2001 roku środki pieniężne w kwocie 22.498 zł powodując powstanie salda debetowego, a więc doprowadził do pokrzywdzonego niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie budzi przy tym wątpliwości, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu oraz licznych wpłat w/w bank nie zawarłby umowy o rachunek bankowy, ani nie wydałby karty bankomatowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebetowanie rachunku bankowego, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania. O zamiarze oskarżonego działania. O zamiarze oskarżonego niewątpliwie świadczyło to, że karty bankomatowej używał w czasie weekendu, kiedy obciążenia nie były na bieżąco ściągane z rachunku bankowego. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżony już w chwili zawierania umowy nie miał zamiaru spłaty zobowiązania, wprowadzając również w

tym zakresie pracowników banku w błąd. W tych okolicznościach należy przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, obejmując nim zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, miejsca zameldowania).

Ze zgromadzonych dowodów wynika także fakt współdziałania P. T. (1) z P. S. (2) i innymi ustalonymi osobami. Także i w odniesieniu do tego czynu aktualne pozostaje argumentacja prawna co do rozumienia pojęcia współdziałania w prawie karnym.

Przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy, jak też sposób wykorzystania tego dokumentu poprzez przedłożenie go przez P. S. (2) w banku w celu otwarcia rachunku bankowego i uzyskania karty bankomatowej, objęte były porozumieniem osób współdziałających, w tym oskarżonego P. T. (1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o

zatrudnieniu wypełnione na rzecz osoby nie będącej pracownikiem, które następnie P. S. (2) przedłożył w banku, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych.

Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadnia kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o rachunek bankowy została podpisana w dniu 3 października 2001 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 13-17 października 2001 roku.

Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk – jak w pkt 3.2.

Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.

#	3.16. Podstawa prawna skazania albo	XVII	P. T. (1)
---	-------------------------------------	------	-----------

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn oskarżonego P. T. (1) polegający na tym, że w lipcu 2002 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z G. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadzając pracowników (...) w błąd co do rzeczywistej sytuacji majątkowej G. L. i zamiaru spłaty powstałego na koncie zadłużenia w ten sposób, że G. L. w dniu 15 lipca 2002 roku zawarł uprzednio przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), umowę nr (...) o wydanie karty kredytowej (...) z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł, a następnie posługując się wydaną kartą kredytową o numerze (...) w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku dokonał szeregu wypłat i transakcji obciążających rachunek, powodując powstanie salda debetowego w kwocie 16.732,05zł, a tym samym szkodę w mieniu pokrzywdzonego Banku w ww. kwocie, został zakwalifikowany			

jako występki z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, albowiem

P. T. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą i G. L. doprowadził (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.732,05 zł poprzez spowodowanie salda debetowego na skutek wielokrotnych wypłat przy użyciu karty bankomatowej. Tę czynność oskarżony P. T. (1) zrealizował z udziałem G. L. i innej ustalonej osoby. G. L. wprowadził w błąd pracowników banku (...), przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...). Przedłożenie przez G. L. podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu, wywołało mylne wyobrażenia w pracownikach banku co do jego zatrudnienia i zamiaru spłaty powstałego zadłużenia, skutkujące uznaniem, że spełnione zostały warunki do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i wydania karty kredytowej z prawem do zadłużenia do kwoty 5000 zł. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd, albowiem wywołano u pracowników banku

mylne wyobrażenie, że przedłożone dokumenty, w tym zaświadczenie o zatrudnieniu, są autentyczne i obrazują rzeczywisty stan. Na podstawie tego błędnego wyobrażenia (...) Bank S.A. w dniu 15 lipca 2002 roku zawarł z G. L. umowę o wydanie karty kredytowej. Następnie wypłacił z tegoż rachunku przy użyciu karty kredytowej w dniach od 24 do 29 lipca 2002 roku środki pieniężne jak też dokonał szereg transakcji obciążających rachunek w kwocie 16.732,05 zł powodując powstanie salda debetowego, a więc doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci uzyskania środków, których rzeczywiście nie posiadał na rachunku. Oskarżony z pełną świadomością doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wiedząc, że brak było podstaw do wypłaty środków pieniężnych, zwłaszcza gdy tych po licznych wypłatach nie było już na rachunku bankowym, a jednocześnie zdawał sobie sprawę, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd odnośnie zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów przez G. L.. Nie budzi przy tym wątpliwości, że

bez zaświadczenia o zatrudnieniu w/w bank nie zawarłby umowy o kartę kredytową, ani nie wydałby karty kredytowej. Sąd nie miał jednocześnie wątpliwości, że działanie oskarżonego zostało podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków pieniężnych poprzez zdebitowanie rachunku bankowego, które osiągnął przez wykorzystanie określonego sposobu działania. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim obejmującym zarówno cel działania (w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych uzyskanych z konta bankowego), jak i sam sposób działania (wprowadzenie w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, miejsca zameldowania).

Sąd w świetle zgromadzonych dowodów wynika, że P. T. (1) współdziałał z G. L. oraz inną ustaloną osobą . Przekazanie przez P. T. (1) podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu kredytobiorcy, jak też sposób wykorzystania tego dokumentu poprzez przedłożenie go przez G. L. w banku w celu zawarcia umowy o wydanie karty kredytowej, objęte były porozumieniem osób

współdziałających, w tym oskarżonego P. T. (1). Skoro oskarżony przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu wypełnione na rzecz osoby nie będącej pracownikiem, które następnie G. L. przedłożył w banku, to zdawał sobie w pełni sprawę z przestępnego zamiaru co do wyłudzenia środków pieniężnych. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu, a każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa, Uwzględniając powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego w pełni zrealizowało znamion oszustwa z art. 286 § 1 kk, skoro zaś w celu realizacji oszustwa przedłożono podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu, to wyczerpane zostały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, co uzasadnia kumulatywną kwalifikację. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, a odstępy czasu były krótkie. Umowa o kartę kredytową została podpisana w dniu 15 lipca 2002 roku, a do wypłaty środków pieniężnych doszło w dniach 24-29 lipca 2002 roku.

<p>Uwagi odnośnie art. 18 § 1 kk– jak w pkt 3.2.</p> <p>Uwagi odnośnie podstaw wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk – jak w pkt 3.1.</p>			
#	3.17. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	XVIII	P. T. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Odpowiedzialność na podstawie art. 270 § 1 kk ponosi ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.</p> <p>Zachowanie się sprawcy polega na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu (fałsz materialny) lub też używaniu takiego dokumentu jako autentycznego.</p> <p>Podrobienie oznacza wykonanie czynności, dzięki którym to, co w rzeczywistości nie jest autentyczne (w całości bądź w części), może być za takie uważane. Podrobienie dokumentu jest więc stworzeniem czegoś, co może być uważane za</p>			

dokument autentyczny (lub jego część), a co w rzeczywistości dokumentem autentycznym (lub jego częścią) nie jest. Przerobieniem jest dokonywanie fizycznych zmian w istniejącym autentycznym dokumencie, lecz tylko takich, które takiej przerobionej postaci nadają pozory autentyczności. Użycie za autentyczny to przedstawienie lub przedłożenie podrobionego czy przerobionego dokumentu osobie prywatnej albo instytucji, czyli wykorzystanie funkcji, jakie może pełnić taki podrobiony czy przerobiony dokument.

Przestępstwo to można popełnić w obu postaciach umyślności, jeżeli chodzi o używanie.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy w świetle zgromadzonych dowodów stwierdzić należało, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona jednostkowych przestępstw zarzucanych mu w pkt 18 i 19 aktu oskarżenia, z art. 270 § 1 kk.

Co do czynu z pkt 18 bezspornym bowiem było, że podczas zatrzymania i przeszukania P. T. (1) ujawniono u niego dokument w

postaci zaświadczenia o zatrudnienia wystawiony na nazwisko A. M.. O tym, że zabezpieczony od oskarżonego dokument był podrobiony świadczą zeznania A. M., który wprost wskazał, że nigdy nie był zatrudniony w podmiocie (...). Oskarżony P. T. (1) uzupełniając zaświadczenie o zatrudnieniu na dane A. M. oraz przystawiając pieczęć, stworzył pozory dokumentu autentycznego, czyli pochodzącego od określonego wystawcy. Ponadto sam oskarżony wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że zaświadczenie to zostało przygotowane do przedłożenia w banku i założenia konta bankowego w celu jego zdebetowania. Oskarżony kupując dokumenty wystawione na dane A. M. na B. R., następnie wypełniając zaświadczenie o zatrudnieniu na jego dane i przystawiając pieczęć, wiedział, że dokument ten jest podrobiony, co pozwala stwierdzić, że działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd nie miał również wątpliwości, że oskarżony w celu użycia za autentyczne podrobił dokumenty w postaci faktury VAT (...) i umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w

ten sposób, że podrobił podpis A. M.. Powyższe obrazowało, że dokument ten podpisał A. M., co w rzeczywistości nie miało miejsca. Świadek A. M. zeznając w sprawie zaprzeczył jakoby to on popisał w/w dokumenty, co więcej podczas okazania widział je pierwszy raz. Oskarżony zatem z pełną świadomością i w zamiarze bezpośrednim podpisał w/w dokumenty za inną osobę, które stanowiły potwierdzenie czynności z zakresu prawa cywilnego i finansowego oraz mogły stanowić podstawę do dokonania dalszych czynności prawnych.

W związku z tym, że oskarżony dopuścił się przestępstw określonych w pkt 18 i 19 aktu oskarżenia, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu Sąd przyjął, że działał w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk.

#	3.2. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.3. Uniewinnienie	I	P. T. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach
uniewinnienia

Odpowiedzialność karną na podstawie art. 258 § 1 kk ponosi ten, kto bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

W pojęciu "zorganizowania" tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej - choćby z niskim stopniem zorganizowania - to zatem trwałość, istniejące więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowania przestępstw, akceptacji celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, skoordynowany sposób działania (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 grudnia 2019 r., II AKa 271/19).

Zorganizowana grupa nie musi mieć kierownictwa, wystarczy bowiem struktury poziome. Nie ulega jednak wątpliwości, że zorganizowanie grupy wymaga pewnej formy kierownictwa czy koordynacji. W przeciwnym razie może zająć inna forma współuczestnictwa, np. współsprawstwo, w której sprawcy dobierają się ad hoc w celu popełnienia poszczególnych czynów (tak wyrok Sądu

Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12 listopada 2020 r., II AKa 217/18).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności depozycje świadków oraz wyjaśnienia oskarżonych przesłuchanych w tej sprawie jako świadkowie, nie potwierdza tezy o działaniu oskarżonego P. T. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej. W ocenie Sądu nie ma żadnego dowodu na to, że P. T. (1) wspólnie z inną ustaloną osobą kolegiálně kierował postępowaniem osób, które zakładały rachunki bankowe, następnie debetowane. Owszem modus operandi był tożsamy w każdym przypadku i polegał na zakładaniu rachunków bankowych czy zaciąganiu kredytów na zakup pojazdów przez osoby zazwyczaj znajdujące się w trudnej sytuacji majątkowej, zasilaniu tychże rachunków środkami pieniężnymi oraz debetowaniu tychże rachunków bankowych przy użyciu karty bankomatowej, powyższe jednak nie pozwala uznać, aby pomiędzy P. T. (1) a pozostałymi osobami, które brały udział w tym procederze, istniała trwała forma organizacyjna, istniało oznaczone kierownictwo oraz określona dyscyplina członków. Nie sposób

bowiem mówić o jakimkolwiek stopniu wewnętrznej organizacji, która określałaby związek pomiędzy P. T. (1) a pozostałymi osobami. Osoby zakładające rachunki bankowe były przypadkowe. One same skuszone szybkim zarobkiem godziły się zakładać rachunki bankowe na swoje dane. Na brak istnienia grupy przestępczej wskazuje również to, że P. T. (1) i inne osoby łączyła jedynie chęć zdebitowania konta w celu pozyskania środków pieniężnych. Po wykonaniu tej czynności nic więcej P. T. (1) nie łączyło z tymi osobami. Brak również reguł, które określałyby hierarchiczne podporządkowanie osób zakładających konta P. T. (1). Nie ma również żadnego dowodu na to, że P. T. (1) rzeczywiście zlecał zarzucane jemu przez prokuratora działania czy wydawał jakiegokolwiek polecenia. Oskarżony informował jedynie chętnego o konieczności założenia rachunku bankowego, ponadto wspólnie z tymi osobami aktywnie uczestniczył w popełnianiu przestępstwa oszustwa. Ustaleni sprawcy, przesłuchani w sprawie niniejszej jako świadkowie, nie potwierdzili działania z inspiracji i na polecenie P. T. (1), nie powoływali się na działanie w ramach grupy czy też z polecenia

innych osób. Wątpliwe jest również to, że osoby zakładające konta działali na zlecenie P. T. (1), w sytuacji gdy zdarzało się, że działały w tym samym czasie z inni ustalonymi sprawcami, niezależnie od P. T. (1). W ocenie Sądu w sprawie niniejszej zgromadzone dowody wskazują na działanie wspólnie i w porozumieniu nie związanych ze sobą osób, niż na to, że więź pomiędzy tymi osobami była ich świadomym działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Uznając, że nie zostało dowodowo potwierdzone, że P. T. (1) działał w zorganizowanej grupie przestępczej, Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 1 aktu oskarżenia (punkt I wyroku).

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. T. (1)	XVIII	18 i 19	Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanych jemu czynów, przy ustaleniu, że działał w warunkach

ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 270 § 1 kk, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych.

Sąd miał na uwadze stopień winy, społeczną szkodliwość czynu i konieczność realizacji celów prewencyjnych kary, jak również właściwości i warunki osobiste sprawcy, w tym sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa.

Stopień winy w ocenie Sądu był wysoki. Oceniając zachowanie oskarżonego w świetle powszechnie przyjętych norm społecznych nie sposób bowiem stwierdzić, że zaszły wobec niego jakiegokolwiek okoliczności motywacyjne, które mogłyby usprawiedliwić takie zachowanie.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki. Sąd miał na względzie to, że oskarżony swoim zachowaniem godził w dobro chronione przepisem art. 270 § 1 kk jakim była wiarygodność dokumentów, jak również sposób i okoliczności popełnienia czynu, w szczególności podrobienie dokumentów, które miały

			<p>służyć popelnieniu kolejnego przestępstwa.</p> <p>Jednocześnie jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał brak uprzedniej karalność oskarżonego. Nie dopatrzone się natomiast okoliczności obostrzających.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na względzie możliwości finansowe oskarżonego, zaś liczbę stawek dziennych dostosował do stopnia kryminalnej zawartości przypisanego oskarżonemu czynu.</p> <p>Orzeczone kara jest adekwatna do zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również uwzględnia możliwości finansowe, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz spełnia wymogi prewencji indywidualnej i generalnej budując zaufanie do obowiązującego systemu prawa.</p>
P. T. (1)	XIX	II, III, IV, V, VIII, XVI, XVII	<p>Uznając oskarżonego za winnego popelnienia przypisanych mu czynów, przy ustaleniu, że działał on w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk zw z art. 33 § 1, 2 i 3 kk, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny</p>

ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyny przypisane oskarżonemu były zawinione. Wobec oskarżonego nie ujawniły się okoliczności, które ograniczałyby lub wyłączały wysoki stopień winy. Oskarżony osiągnął określony stopień dojrzałości, w konsekwencji powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów i być świadomy konsekwencji, jakie one za sobą pociągnęły.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów należy ocenić jako znaczny. Sąd uwzględnił to, że oskarżony dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu i działał jedynie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jak też wysokość wyrządzonej, sposób i okoliczności popełnienia czynów, to jest działanie zaplanowane, metodyczne z premedytacją, jak też postać zamiaru oraz motywację oskarżonego, jaką była chęć szybkiego zarobku.

Dokonując wymiaru kary Sąd miał na względzie jako okoliczności łagodzące zachowanie oskarżonego po dokonaniu tych czynów, a mianowicie

to, że nie naruszał on już porządku prawnego, co pozwoliło na zatarcie uprzednich skazań. Od czasu popełnienia tych czynów upłynął znaczny okres, bo ponad dwudziestoletni. Tym samym wymiar kary winien być dostosowany do właściwości osobistych oskarżonego, który stał się już osobą w pełni dojrzałą, mającą ustabilizowaną sytuację rodzinną, nie popadającą w konflikt z prawem. Jako okoliczność obostrzającą Sąd przyjął to, że ciągiem przestępstw objętych zostało szereg czynów, a oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona więcej niż jednego przepisu karnego, czego wyrazem była kumulatywna kwalifikacja prawna czynów. Ponadto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów przejawiający się w okoliczności zdarzenia m. in. w podjęciu działań mających na celu realizację przestępstwa i osiągnięcia zysku, które świadczą o premedytacji w działaniu.

Uwzględniając wyżej wymienione okoliczności, jak też właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, powodują że względem oskarżonego celowe było wymierzenie kary pozbawienia wolności. Tak wymierzona

			<p>kara w ocenie Sądu nie stanowi w pełni realnej dolegliwości dla oskarżonego, dlatego właściwym było orzeczenie dodatkowo kary grzywny, zwłaszcza że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy ustaleniu ilości wymierzonych stawek Sąd kierował się stopniem zawinienia, społecznej szkodliwości oraz charakterem zagrożonych działaniem oskarżonego dóbr, natomiast przy ustalaniu wysokości stawki dziennej, Sąd wziął pod uwagę obecną sytuację majątkową oskarżonego.</p> <p>Tak orzeczona kara za ten ciąg przestępstw jest współmierna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przestępstw, których dopuścił się oskarżony, nadto czyni zadość względem prewencji indywidualnej (pozwoli oskarżonemu zrozumieć mu błędne postępowanie i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów) i generalnej (wydane orzeczenie będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości).</p>
P. T. (1)	XX	VI, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV	Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanych jemu czynów, przy ustaleniu, że działała w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, Sąd na podstawie

art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk zw z art. 33 § 1, 2 i 3 kk, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyny przypisane oskarżonemu były zawinione. Wobec oskarżonego nie ujawniły się żadne okoliczności, które ograniczałyby lub wyłączały wysoki stopień winy. Oskarżony osiągnął określony stopień dojrzałości, w konsekwencji powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów i być świadomy konsekwencji, jakie one spowodowały.

Stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów należy ocenić jako znaczny. Sąd uwzględnił jako okoliczność obostrzającą wielość czynów składających się na ten ciąg przestępstw, wysokość szkody spowodowanej jego działaniem, ale także działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a jego działanie było zaplanowane, motywowane chęcią szybkiego zarobku.

Miarkując wysokość kary Sąd miał na względzie cele, jakie kara winna w stosunku do oskarżonego osiągnąć. Należało też uwzględnić, że od czasu popełnienia tych czynów upłynął znaczny okres, bo ponad dwudziestoletni. Tym samym wymiar kary winien być dostosowany do właściwości osobistych oskarżonego, który stał się już osobą w pełni dojrzałą, mającą ustabilizowaną sytuację rodzinną, nie popadającą w konflikt z prawem.

Jako okoliczność obostrzającą Sąd wielość czynów składających się na ciąg przestępstw. Okolicznością wpływającą łagodząco była natomiast niekaralność oskarżonego. Celem prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego oraz kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa obok kary pozbawienia wolności orzeczona została także grzywna. Przy ustaleniu ilości wymierzonych stawek Sąd kierował się stopniem zawinienia, społecznej szkodliwości oraz charakterem zagrożonych działaniem oskarżonego dóbr, natomiast przy ustalaniu wysokości stawki dziennej, Sąd wziął pod uwagę obecną sytuację majątkową oskarżonego.

Tak orzeczona kara za ten ciąg przestępstw jest

			współmierna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przestępstw, których dopuścił się oskarżony, nadto czyni zadość względom prewencji indywidualnej (pozwoli oskarżonemu zrozumieć mu błędne postępowanie i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów) i generalnej.
P. T. (1)	VII	VII	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego jemu czynu, Sąd na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk zw z art. 33 § 1, 2 i 3 kk, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 kk, wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych.</p> <p>Sąd miał na uwadze stopień winy, społeczną szkodliwość czynu i konieczność realizacji celów prewencyjnych kary, jak również właściwości i warunki osobiste sprawcy, w tym sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Stopień winy w ocenie Sądu był wysoki. Oceniając zachowanie oskarżonego w świetle powszechnie przyjętych norm społecznych nie sposób bowiem stwierdzić, że zaszły wobec niego</p>

jakiegokolwiek szczególne okoliczności motywacyjne, które mogłyby usprawiedliwić takie zachowanie.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki.

Jako okoliczność wpływającą na minimalizację wymiaru orzeczonej kary Sąd uwzględnił formę popełnienia przestępstwa jaką było pomocnictwo oraz brak uprzedniej karalności oskarżonego. Nie ujawniły się natomiast żadne okoliczności obostrzające.

Obok kary pozbawienia wolności z uwagi na działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej orzeczona została też kara grzywny, Przy ustaleniu ilości wymierzonych stawek Sąd kierował się stopniem zawinienia, społecznej szkodliwości oraz charakterem zagrożonych działaniem oskarżonego dóbr, natomiast przy ustalaniu wysokości stawki dziennej, Sąd wziął pod uwagę obecną sytuację majątkową oskarżonego.

Orzeczona kara jest adekwatna do zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również uwzględnia możliwości finansowe, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz

			spełnia wymogi prewencji indywidualnej i generalnej budując zaufanie do obowiązującego systemu prawa.
P. T. (1)	XXI	VII, XVIII, XIX, XX	Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk oraz art. 91 § 2 kk Sąd w miejsce orzeczonych w pkt VII, XVIII, XIX, XX jednostkowych kary pozbawienia wolności i grzywny orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz 500 stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł. Przy miarkowaniu tej kary łącznej Sąd miał na względzie bliski związek przedmiotowy i czasowy przypisanych oskarżonemu przestępstw. Wymierzając w/w karę Sąd miał na względzie również przepis art. 85a kk, który nakazuje kierować się przede wszystkim celami zapobiegawczymi i wychowawczymi. Z uwagi na wiek oskarżonego, który jest już osobą dojrzałą, Sąd położył większy nacisk na względy zapobiegawcze kary, ale nie tylko wobec samego oskarżonego. Wymiar kary musi bowiem być odpowiednim sygnałem kształtującym świadomość prawną społeczeństwa i być na tyle dolegliwą, aby wzbudzić przekonanie o nieopłacalności dokonywania takich czynów i w takim

			<p>rozmiarze, jak w przypadku oskarżonego. Kara musi być też odpowiednio surowa, odczuwalna przez sprawcę, tym bardziej gdy do popełnionych przestępstw dochodziło na skutek przemyślanego, zaplanowanego i realizowanego z pełną determinacją zachowania oskarżonej.</p> <p>Wysokość orzeczonej kary łącznej niewątpliwie będzie realną dolegliwością dla oskarżonego oraz uzmysłowi mu, że popełnianie przestępstw wiąże się z właściwą reakcją karną. Orzeczona kara łączna spełni wymogi prewencji indywidualnej i generalnej, a także jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony, nadto uwzględnia jego właściwości i warunki osobiste.</p>
P. T. (1)	XXII	XXI	<p>W oparciu o treść przepisu art. 69 § 1 i 2 kk, Sąd uznał, że wobec oskarżonego P. T. (1) zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat. W ocenie Sądu, czas dzielący od popełnionych przestępstw pozwalał na przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec</p>

			oskarżonego. Niemniej wielość czynów nakazywała jednocześnie na ustalenie okresu próby w maksymalnym jego wymiarze, aby zweryfikować, czy prezentowana przez oskarżonego postawa i poszanowanie porządku prawnego istotnie nabrała trwałego charakteru.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. T. (1)	XXIII	XXI	Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt XXI okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresie od dnia 23 czerwca 2006 roku od godz. 6.35 do dnia 24 czerwca 2006 roku do godz. 12.45.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę

Sąd przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, miał na względzie także treść art. 4 § 1 kk, który nakazuje badać względność ustawy, w wypadku jej zmiany w czasie popełnienia czynu i w czasie orzekania.

Analizując treść przepisów mających zastosowanie w sprawie niniejszej, Sąd miał na względzie treść przepisu art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, a w szczególności uwzględniając sytuację oraz podmioty wobec, których Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary. Zdaniem Sądu, uwzględniając zmiany ustawy i jej treść obowiązującą w tym zakresie w czasie orzekania, to jako względniejszą należało uznać ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynu. Wówczas bowiem, tj. do dnia 30 czerwca 2015 roku istniała możliwość zastosowania środka probacyjnego wobec sprawcy, któremu wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności. Aktualne warunki zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności są bardziej restrykcyjne i tym samym pozbawiłaby

możliwości jej
zastosowania wobec
oskarżonego.

Jednocześnie zawieszając
wykonanie kary
pozbawienia wolności, Sąd
stosując obowiązujące do
dnia 30 czerwca 2015
roku przepisy prawa
nie był obowiązany
do nałożenia na
oskarżonych obowiązków
przewidzianych w art. 72 §
1 kk.

W odniesieniu zaś
do kwestii procesowych
podkreślić należy, że
w sprawie tej do
wydania wyroku sądu
pierwszoinstancyjnego
doszło po czwartym
otwarciu przewodu
sądowego i po dwukrotnej
zmianie sędziego
referenta. Czas dzielący
od dokonania czynów
będących przedmiotem
rozpoznania wynosił
ponad dwadzieścia lat, co
miało istotne znaczenie w
zakresie przeprowadzania
postępowania
dowodowego.

Wprowadzona do kodeksu
postępowania karnego
możliwość zaniechania
wezwania świadków,
którzy zostali już
przesłuchani (art. 350a
kpk), pozwoliła na
odstąpienie od ponownego
ich wzywania, w
szczególności, że
depozycje tych świadków,
utrwalone na etapie
postępowania
przygotowawczego, w
dominującej części
opierały się na dowodach

<p>z dokumentów, którymi świadkowie ci jako np. pracownicy banków wówczas dysponowali. Ujawnienie ich zeznań bez ponownego ich wzywania do stawiennictwa celem przesłuchania, w szczególności po upływie tak znacznego czasu, nie wpłynęło na dokonanie ustaleń stanu faktycznego.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XXIV</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze w zw. z § 2 ust. 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461, z późn. zm.) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adv. A. G. kwotę 2.268,00 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt dwa złote 00/100) powiększoną o należną stawkę VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. T. (1) z urzędu.</p>	

Wysokość kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu wynika z podjęcia przez obrońcę czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na dwudziestu trzech terminach rozpraw (18 lutego 2019 roku, 4 marca 2019 rok, 18 marca 2019 roku, 1 kwietnia 2019 roku, 24 maja 2019 roku, 27 maja 2019 roku, 4 czerwca 2019 roku, 16 września 2019 roku, 7 października 2019 roku, 25 października 2019 roku, 31 października 2019 roku, 18 listopada 2019 roku, 18 grudnia 2019 roku, 26 sierpnia 2020 roku, 6 października 2020 roku, 11 lutego 2021 roku, 23 lutego 2021 roku, 13 kwietnia 2021 roku, 6 września 2021 roku, 21 września 2021 roku, 27 września 2021 roku, 14 stycznia 2022 roku i 1 lutego 2022 roku).

Podstawą zasądzenia na rzecz adw. A. G. zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. T. (1) z urzędu w sprawie niniejszej z uwagi na treść przepisów intertemporalnych nie mogły być przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).

W myśl § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia z 2015 r. stosować należy przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, a więc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Natomiast w § 22 i § 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez

adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801).

Biorąc zatem pod uwagę to, że postępowanie w sprawie niniejszej zostało wszczęte w dniu 14 maja 2001 roku, zaś akt oskarżenia wpłynął do tut. Sądu w dniu 30 czerwca 2006 roku, Sąd jako podstawę zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adw. A. G. z urzędu P. T. (1) uczynił rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461, z późn. zm.).

XXV

Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach

w sprawach karnych zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.338,00 zł tytułem zwrotu części wydatków, w tym obejmujących koszty sporządzenia opinii z zakresu badania pisma ręcznego, ryczałt za doręczenia i pozyskanie informacji z KRK, oraz kwotę 3.000 zł tytułem opłaty.

Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.

W myśl przepisu art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Natomiast zgodnie przepisem art. 624 § 1 kpk sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego Sąd zasądził od niego

	na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w części w kwocie 2.338,00 zł, w pozostałym zaś zakresie zwolnił go od ciężaru ich poniesienia. Konieczność poniesienia całości kosztów postępowania sądowego byłaby dla P. T. (1) zbyt uciążliwa, który musi ponosić koszty związane z codzienną egzystencją.
7. Podpis	
sędzia Justyna Koska-Janusz	

Sygn. akt II K 185/09

W zakresie pkt 6 (inne zagadnienia) zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 października 2022 roku wydanego w sprawie o sygn. (...) Sąd postanowił uzupełnić uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 10 lutego 2022 roku, w ten sposób, że:

W rozpoznawanej sprawie Sąd procedował w stanie prawnym obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku. W czasie popełnienia przestępstw przepis art. 46 § 1 kk był korzystniejszy dla oskarżonego, ponieważ nie przewidywał możliwości fakultatywnego orzeczenia tego środka karnego przy braku wniosku pokrzywdzonego.

W dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu P. T. (1) czynów, tj. w okresie od czerwca 2000 roku do października 2001 roku (pkt 2-17 wyroku) obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk był środkiem karnym. Wówczas przepis art. 46 § 1 i 2 kk stanowił, że w razie skazania za przestępstwo spowodowania śmierci, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub przestępstwo przeciwko środowisku, mieniu lub obrotowi gospodarczemu, sąd, na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej, orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości albo w części; przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. (§ 2) Zamiast obowiązku określonego w § 1 sąd może orzec na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w celu zadośćuczynienia za ciężki uszczerbek na zdrowiu, naruszenie czynności narządu ciała, rozstrój zdrowia, a także za doznaną krzywdę.

Natomiast przepis art. 49a kpk w brzmieniu obowiązujący do 1 lipca 2015 roku stanowił, że jeżeli nie wytoczono powództwa cywilnego, pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zakończenia pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego na rozprawie głównej złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 kodeksu karnego. Termin ten ma charakter prekluzyjny.

Niewątpliwie pełnomocnicy działający w imieniu i na rzecz pokrzywdzonych Banku (...) S.A. i Banku (...) (obecnie (...) Bank (...) S.A.) wnieśli o orzeczenie w stosunku do oskarżonych, w tym P. T. (1) obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonym w całości (odpowiednio k. 4960, t. 27 i k. 7316, t. 39).

Wniosek pokrzywdzonego Banku (...) S.A. o nałożenie obowiązku naprawienia szkody został złożony skutecznie, bowiem z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 49a kpk (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 roku), ponieważ świadek B. C. po raz pierwszy została przesłuchana na rozprawie w dniu 10 stycznia 2011 roku.

W świetle powyższego zaniechanie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem oszustwa, pomimo złożenia wniosku o jego orzeczenie stanowiło omyłkę Sądu.

Odnosząc się natomiast do wniosku pokrzywdzonego Banku (...) (obecnie (...) Bank (...) S.A.) stwierdzić należało, że pokrzywdzony nie złożył skutecznie wniosku o nałożenie naprawienia szkody. Z akt sprawy wynika bowiem, że świadek A. S. – pracownik pokrzywdzonego banku została po raz pierwszy przesłuchana w dniu 13 września 2011 roku, zaś wniosek o naprawienie szkody złożony został dopiero 20 marca 2013 roku (k. 7316, t. 39). Skoro pokrzywdzony uchybił terminowi, o którym mowa w art. 49a kpk, to Sąd nie był zobligowany do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody.